

EESC info

European Economic and Social Committee

A bridge between Europe and organised civil society

April 2025 | FI

Available Languages:

ES	BG	CS	DA	EN	DE	ET	FR	EL	GA	HR	IT	LV	LT	HU	MT
NL	PL	PT	FI	RO	SK	SL	SV								

PÄÄKIRJOITUS

Pääkirjoitus

Kansalaisyhteiskunta yhteiskunnan polarisaatiota torjumassa

On huhtikuu, ja maaliskuun lippulaivatapahtumien herättämä innostus ja niistä saadut oivallukset ovat edelleen mielessämme. Tapahtumat osoittivat jälleen kerran kansalaisyhteiskunnan voiman ja päättäväisyyden.

Maaliskuu oli todellakin intensiivinen ja inspiroiva kuukausi Euroopan talous- ja sosiaalikomiteassa. Isännöimme jälleen vuotuista *Sinun Eurooppasi, sinun mielipiteesi* -nuorisotapahtumaamme, jossa päästämme ääneen Euroopan tulevaisuuden eli eri puolilta Eurooppaa, myös Yhdistyneestä kuningaskunnasta ja EU:n ehdokasmaista, tulevat nuoret, joista monet ovat vielä keskiasteen oppilaitoksissa.

Järjestimme myös järjestyksessä toisen *Kansalaisyhteiskuntaviikkomme*, joka toi yhteen yli 800 kansalaisyhteiskunnan edustajaa eri puolilta Eurooppaa osallistumaan vilkkaisiin keskusteluihin, vaihtamaan parhaita käytäntöjä ja etsimään yhdessä ratkaisuja demokraattisen osallistumisen vahvistamiseksi. Tänä vuonna aiheena oli *Yhteenkuuluvuuden ja osallistumisen vahvistaminen polarisoituneissa yhteiskunnissa*.

Nykyisinä myrskyisinä aikoina kiireellisistä asioista ei ole pulaa. Miksi siis keskittyä polarisaatioon?

Polarisaatio – vastakkaisten näkemysten kärjistyminen – voi olla normaali osa demokraattista keskustelua, ja se perustuu usein ideologiaan. Itse asiassa vilkas keskustelu ja erilaisten, jopa ristiriitaisten mielipiteiden ilmaiseminen ovat elintärkeitä kaikille oman yhteiskuntamme kaltaisille avoimille ja moniarvoisille yhteiskunnille. Kuten ETSK on usein korostanut, avoin ja rajoittamaton keskustelu ”on perusta osallistavalle yhteiskunnalle, jota ilman demokratia ei voi toimia hyvin”.

Nykyinen polarisaatio on kuitenkin erilaista. Olemme todistamassa kielteisen polarisaation ja populismin nousua. Niille on ominaista vuoropuhelun torjuminen, luottamuksen murentaminen ja demokraattisten arvojen heikentäminen. Poliitikassa ja julkisessa elämässä on entistä vähemmän tilaa kompromisseille. Kun polarisaatio muuttuu vihamieliseksi – kun se lietsoo vihaa tai kaunaa –, se häiritsee sosiaalista yhteenkuuluvuutta, ruokkii jakautumista ja pahimmissa tapauksissa johtaa väkivaltaan.

Omistamalla tapahtumamme polarisaatiolle halusimme tuoda esiin polarisaation haitallisten piirteiden huolestuttavan nousun ja niiden hitaan tunkeutumisen eurooppalaisen yhteiskunnan kaikkiin huokosiin.

Tätä huolestuttavaa suuntausta vahvistavat monet uhat: ulkomaiden sekaantuminen demokraattisiin prosesseihin, disinformaation leviäminen ja sosiaalisen median manipulointi vastakkaisten äänten hiljentämiseksi ja äärimmäisten näkemysten edistämiseksi. Myös lehdistönvapauteen kohdistuvat paineet – monopolisointi, hallitusten puuttuminen toimintaan tai toimittajiin kohdistuvat hyökkäykset – lisääntyvät aikana, jolloin vapaat ja moniarvoiset tiedotusvälineet ovat tärkeämpiä kuin koskaan.

ETSK on erittäin huolissaan viharikosten, myös uskontoon ja sukupuoleen perustuvien rikosten, lisääntymisestä kaikkialla Euroopassa. Viha murentaa demokratiaa, heikentää toimielimiämme ja kylvää epäluottamusta kansalaisten keskuuteen.

Kansalaisyhteiskunnalla on ratkaiseva rooli tilanteen korjaamisessa. Kansalaisjärjestöillä on tarmoa ja rohkeutta puolustaa demokraattista toimintaympäristöä ja perusoikeuksia sekä vahvistaa yhteisöjemme rakennetta. Tämä tarkoittaa myös negatiivisen polarisaation haitallisten vaikutusten torjumista.

Kansalaisyhteiskuntaviikko oli komitean tapa tukea tätä työtä. Se tarjosi tilaisuuden merkitykselliselle vuoropuhelulle, uusille ideoille ja yhteistyöhön perustuvalla ongelmanratkaisulle osallistumisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämiseksi. Yhteysryhmien paneelit käsittelivät erilaisia aiheita, minkä lisäksi yksi päivä oli omistettu eurooppalaiselle kansalaisaloitteelle (ECI), joka on EU:n tärkein suoran demokratian väline.

ETSK myönsi kansalaisyhteiskuntaviikolla myös 15. *kansalaisyhteiskuntapalkintonsa* kolmelle merkittävälle aloitteelle, joiden avulla torjutaan polarisaatiota eri puolilla Eurooppaa. Hankkeet valittiin 15 jäsenvaltiosta saatujen yli 50 hakemuksen joukosta, ja ne osoittavat sekä haasteen laajuuden että kansalaisyhteiskunnan toimijoiden syvän sitoutumisen haasteen ratkaisemiseen.

Toivon, että tämän vuoden *kansalaisyhteiskuntaviikko* ja palkinnon saajat herättävät uutta optimismia ja uskoa kansalaisyhteiskunnan rooliin eurooppalaisten demokraattisten arvojen puolustamisessa ja edistämisessä.

Samalla kun pohdimme edelleen maaliskuun tapahtumista saatuja ideoita, ehdotuksia ja kokemuksia, päätimme antaa tässä huhtikuun numerossa puheenvuoron muutamille *kansalaisyhteiskuntaviikon* ja *Sinun Eurooppasi, sinun mielipiteesi* -tapahtuman osallistujille. Viihtyisiä lukuhetkiä!

Laurențiu Plosceanu

Viestintäasioista vastaava varapuheenjohtaja

TÄRKEITÄ PÄIVÄMÄÄRIÄ

8. toukokuuta 2025

[Keskustelutilaisuus haavoittuvassa asemassa olevien maahanmuuttajien voimaannuttamisesta](#)

10. toukokuuta 2025

[Eurooppa-päivä 2025](#)

22. toukokuuta 2025

[Konferenssi ”Kansalaiset voivat tehdä lopun disinformaatiosta”, Lissabon, Portugali](#)

11. kesäkuuta 2025

[Konferenssi ”Kohtuuhintaisen energian tuottaminen Euroopassa”](#)

18.-19. kesäkuuta 2025

ETSK:n täysistunto

KYSYMYKSEN KOHTEENA...

Sisämarkkinoiden hajanaisuus vaikuttaa EU:ssa suoraan elinkustannuksiin ja saattaa monet eurooppalaiset köyhyyden partaalle. Kysyimme aiheita käsittelevän [lausunnon](#) esittelijältä Emilie Prouzet'ltä, mitä ETSK suosittaa asian korjaamiseksi ja oikeudenmukaisten ja kilpailukykyisten sisämarkkinoiden luomiseksi.

SISÄMARKKINOIDEN TOIMIMATTOMUUDELLA ON LIIAN KOVA HINTA

Emilie Prouzet

Sisämarkkinoiden toimintahäiriöt vaikuttavat suoraan elinkustannuksiin, ja tilanne on valitettavasti pahenemaan päin. Elinkustannukset ovat nyt selvemmin kuin koskaan kansalaisten ja erityisesti nuorten ensisijainen huolenaihe. Tilanteesta kärsivät eniten ne 94,6 miljoonaa eurooppalaista, jotka ovat vaarassa ajautua köyhyyteen tai syrjäytyä sosiaalisesti.

Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) arvion mukaan EU:n sisäiset tullien ulkopuoliset kaupan esteet vastaavat arvoltaan noin 44 prosentin tavaratulleja. Ne ovat siis kolme kertaa suurempia kuin Yhdysvaltojen osavaltioiden väliset esteet, joita nykyään on tapana käyttää

vertailukohtana. Palvelumarkkinoilla vastaava arvo on jopa 110 prosenttia!

Vaikutukset kohdistuvat moniin asioihin, kuten elintarvikkeisiin, asumiseen, energiaan, terveydenhuoltoon ja koulutukseen, ja eurooppalaisia aloitteita tilanteen korjaamiseksi on jo käynnistetty. Kaikkien tahojen on kuitenkin tehostettava toimintaansa, olipa kyse sitten jäsenvaltioista, yksityisistä toimijoista tai Euroopan komissiosta perussopimusten valvojana. Tuon seuraavassa esiin kolme valmistelemassamme lausunnossa esitettyä keskeistä suositusta.

Ensinnäkin on puututtava kiireellisesti alueellisiin toimitusrajoituksiin ja yksityisten toimijoiden käytännöistä aiheutuvaan kansalliseen segmentoitumiseen, jotka rajoittavat kilpailua ja johtavat kuluttajahintojen nousuun. Yhteisen tutkimuskeskuksen vuonna 2020 tekemän tutkimuksen mukaan tästä aiheutuu

kuluttajilla vuosittain noin 14 miljardin dollarin lisäkustannukset. Inflaatio huomioon ottaen on järkevää, että päätavoitteena on nyt sisämarkkinoiden toimivuuden parantaminen. Komissio tekee asian hyväksi töitä lähinnä sisämarkkinasääntöjen täytäntöönpanon valvontaa käsittelevän työryhmän kautta. Ongelma on monimutkainen, mutta ehdotuksia on jo esitetty. Onkin syytä arvioida niin vaikutuksia, jotta asiassa päästään ripeästi eteenpäin.

Lausunnossa ehdotetaan myös rikkomismenettelyjen nopeuttamista silloin, kun kansalliset säännöt eivät ole unionin lainsäädännön mukaisia. Olisi tarkasteltava mahdollisuutta määrätä väliaikaisia soveltamiskieltoja tapauksissa, joissa EU:n sääntöjä selvästi rikotaan. Esteiden asettamista ei saa sallia. Tiettyjen jäsenvaltioiden harjoittamalla protektionismilla on suoria seurauksia. Mitä pitäisi ajatella esimerkiksi siitä, että lääkkeet saattavat vanhentua ennen kuin ne saadaan ohjattua sinne, missä niitä tarvitaan?

Oikeudenmukaisten ja kilpailukykyisten sisämarkkinoiden edistämiseksi on lisäksi löydettävä tasapainoinen toimintamalli, jolla pyritään yhtäältä estämään tiukoista kestävyys-, hyvinvointi- ja työsuojeluvaatimuksista tinkiminen ja toisaalta vähentämään tarpeettomia hallinnollisia rasitteita ja helpottamaan rajatylittävää kauppaa.

ASIAN YTIMEEN

ETSK:n jäsen, lausunnon ***Kriisien selittäminen - Toimenpiteet EU:n häiriönsietokykyisen, yhtenäisen ja osallistavan talouden***

edistämiseksi esittelijä Elena Calistru kirjoittaa siitä, miten on taloudellinen välttämättömyys rakentaa taloutta, joka suojelee ihmisiä ja yrityksiä talouden myllerryksiltä ja akuutilta elinkustannuskriisiltä.

TALouden HÄIRIÖNSIETOKYKY: KRIISINHALLINNASTA KANSALAISTEN SUOJELUUN

Elena Calistru

Viimeaikaiset kriisit ovat koetelleet Euroopan taloudellista rakennetta, ja tavalliset ihmiset kantavat raskaimman taakan. Lausuntonne *Kriisien selittäminen* tarjoaa suunnitelman taloudelle, joka suojelee yksilöitä ja yrityksiä sen sijaan, että se altistaisi ne talouden myllerrykselle.

Nostamme siinä esiin kolme taloudellista vaatimusta:

Ensinnäkin talousennusteiden on kehityttävä takautuvasta analyysistä ennakoivaan väliintuloon. Kun inflaatio iskee, se haukkaa palan kotitalouksien lautasilta ennen kuin alkaa syödä muuta taloutta. Tarvitsemme kehittyneitä varhaishavaintajärjestelmiä, joilla tunnistetaan toimitusketjun pullonkauloja ja hintojen jakautumisen poikkeavuuksia, ennen kuin ne alkavat ilmetä kohtuuttomina lämmityslaskuina ja kalliina ostokoreina ihmisten arjessa. Talouden häiriöille alttiimpia kotitalouksia ovat juuri ne, joilla on vähiten kykyä sietää niitä. Kohdennettu kansalaisten suojele edellyttää yksityiskohtaista haavoittuvuuskartoitusta.

Toiseksi rahoituskapasiteetin on siirryttävä hätätoimista sisäänrakennettuihin vakauttamismekanismeihin. NextGenerationEU oli vaikuttava mutta improvisoitu ratkaisu. Pysyvillä julkisen talouden vakauttamismekanismeilla ja kansalaisyhteiskunnan valvonnalla varmistettaisiin, että kriinhallintatoimet suojelevat kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevia henkilöitä. Kun talouden ohjausjärjestelmä jättää jakaumavaikutukset huomiotta, seurauksena syntyvä sosiaalinen rasitus heikentää juuri sitä häiriönsietokykyä, jota pyrimme rakentamaan. EU:n rahoituksen sosiaalisia mahdollisuuksia ei pitäisi pitää byrokraattisina esteinä, vaan keinoina varmistaa, että talouskasvu parantaa kaikkien elintasoja.

Kolmanneksi markkinoiden yhdentymistä on nopeutettava siellä, missä se on kuluttajien kannalta tärkeintä. Energiakustannukset, jotka ylittävät huomattavasti kilpailijoiden kustannukset, eivät ole vain makrotaloudellisia indikaattoreita, vaan ne ilmenevät käytännössä kuukausittaisina laskuina, jotka rasittavat kansalaisten taloutta kaikkialla Euroopassa. Strategiset investoinnit rajatylittävään infrastruktuuriin ja energiamarkkinoiden yhdentymiseen eivät ole vain abstrakteja taloudellisia tavoitteita vaan konkreettista tukea perheille ja yrityksille, jotka kärsivät kohonneista elinkustannuksista.

Talouspolitiikka, jota laaditaan ilman kansalaisyhteiskunnan panosta, on kuin navigointi ilman paikallista tietämystä – teknisesti mahdollista mutta käytännössä typerää. Kun poliitikot suunnittelevat siten, että niiden seurauksista kärsivät osallistuvat niihin täysimääräisesti, ne tuottavat poikkeuksetta ylivoimaisia tuloksia. Kyse ei ole muodollisista vaikuttamismahdollisuuksista vaan järjestäytyneen kansalaisyhteiskunnan kollektiivisen tiedon hyödyntämisestä koko toimintapoliittisen syklin ajan.

Euroopan kilpailukykyistä sosiaalista markkinataloutta on nykyaikaistettava eikä hylättävä. Valintaa kilpailukyvyn ja kansalaisten suojele välillä puoltavat ne, joilla on rajallinen taloudellinen mielikuva. Tulevat haasteet edellyttävät institutionaalista luovuutta, joka asettaa talouden häiriönsietokyvyn ja ihmisten hyvinvoinnin Euroopan talouden ohjausjärjestelmän ytimeen.

YLLÄTYSVIERAS

Amerikan käännettyä selkensä Euroopalle on jäänyt vain kaksi vaihtoehtoa: puolustaa Ukrainaa nyt niin kuin omaa aluettaan tai kohdata pian Venäjän armeija Euroopan maaperällä. Helppoa tästä ei tule, mutta yhtäkään taistelua ei ole hävitty ennen kuin se on alkanut. Nähtäväksi jää, kuinka moni eurooppalainen jää

rinnallemme, kirjoittaa yllätysvieraamme, ukrainalainen toimittaja Tetyana Ogarkova.

Ukrainalainen toimittaja, esseisti ja kirjallisuudentutkija Tetyana Ogarkova asuu Kiovassa. Hän on Ukraine Crisis Media Center -järjestön kansainvälisen osaston koordinaattori ja Explaining Ukraine -podcastin toinen juontaja. Hän on myös Kiovan Mohyla-akatemian yliopistonlehtori ja väitellyt tohtoriksi Paris XII Val de Marnen yliopistosta.

PUOLUSTUKSEN EUROOPPA, KILPAJUOKSU AIKAA VASTAAN

Tetyana Ogarkova

Tänä vuonna maaliskuun alussa lähdin Kiovasta raskain sydämin. Olin matkalla Ranskaan kahdeksi päiväksi osallistuakseni Ukraina-symposiumiin ja en sen vuoksi voinut osallistua Kiovassa tärkeään seremoniaan. Ystävämme runoilija Svitlana Povalyaeva oli silloin pääkaupungin keskusaukiolla Maidanilla järjestämässä jäähyväisiä vanhimmalle pojalleen Vassylille, joka oli kaatunut taistelussa 28-vuotiaana. Tämän nuorempi veli Roman kuoli kesällä 2022 taistelussa, jossa vapautettiin Harkovan alue. Hän oli 24-vuotias.

Nousin junaan raskain mielin. Kolme lastani olivat jääneet kotiin. Se ei ollut ensimmäinen kerta sodan aikana, kun olin lähtenyt ulkomaille lyhyeksi ajaksi, mutta tällä kertaa olin kauhuissani.

Tiesin, että Venäjän ballististen ohjusten uhatessa puhelimeni varoitusjärjestelmä ei näyttäisi punaista. Parin päivän ajan olisin 2 000 kilometrin päässä kotoa, eikä minulla olisi mahdollisuutta saada tietoa tyttärenti turvallisuudesta. Se oli sietämätöntä.

Jos varoitusjärjestelmä ei toimisi, se johtuisi siitä, että Yhdysvallat olisi katkaissut tiedustelutietojen antamisen Ukrainalle. Tämä koskisi muun muassa Venäjän alueelta tulevien ballististen ohjusten varhaista havaitsemista. Yhdysvallat oli myös keskeyttänyt sotilaallisen avun ja mennyt niin pitkälle, että pysäytti Puolaan jo lähetetyt varusteet.

Pari päivää myöhemmin palasin Ukrainaan. Sillä välin oli käyty neuvotteluja Ukrainan, Yhdysvaltojen ja Saudi-Arabian valtuuskuntien välillä. Ukraina oli valmis täydelliseen, välittömään tulitaukoon – jos Venäjä tekisi samoin. Donald Trump oli tyytyväinen. Yhdysvallat toimitti jälleen tiedustelutietoja, ja Bidenin hallinnon aikana sovittu sotilaallinen apu jatkui.

Mutta luottamus on mennyt. Kun on kerran joutunut petetyksi, on vaikea teeskennellä, että kaikki on hyvin.

Tunteeko myös Eurooppa itsensä petetyksi? Yhdysvaltojen johtaman Naton tarjoaman turvallisuussateenvarjon antaman suojan aika on ohi. MAGA-heimo on kääntämässä Euroopalle selkänsä. Se aikoo minimoida sotilaallisen ja humanitaarisen läsnäolon Euroopassa ja tuo hyökkääjä Venäjän pois diplomaattisesta ja taloudellisesta eristyksestä.

Jos Trump haluaa tulitauon Ukrainaan mahdollisimman nopeasti ja millä keinolla tahansa, se johtuu siitä, että hän ei pidä Ukrainan ahdinkoa tärkeänä. Hän haluaa vain minimoida kustannukset Yhdysvalloille. Yhdysvallat ei enää osallistu muun muassa kokouksiin, joita on pidetty Ramsteinin tukikohdassa, eikä kuluvalle vuodelle ole suunnitteilla lisää Yhdysvaltojen sotilaallista apua.

Rauha Ukrainan tappion kustannuksella ei huoleta Yhdysvaltojen hallintoa. Lähettiläät Steve Witkoff ja Keith Kellogg ehdottavat suunnitelmia Ukrainan jakamiseksi kahteen tai kolmeen erilliseen osaan – sodanjälkeisen natsi-Saksan tapaan. Ikään kuin Ukraina olisi sodan hävinnyt hyökkääjä.

Mutta myös Eurooppa on uhattuna. Jos Trump aikoo vähentää yhdysvaltalaisten joukkojen määrää Euroopassa ja vaatii viiden prosentin osuutta kunkin Naton jäsenvaltion puolustusbudjetille, se johtuu siitä, että hänen mielestään Euroopan puolustus on Euroopan oma ongelma.

Venäjä tarkkailee tilannetta. Venäjälle Nato ilman Yhdysvaltojen johtajuutta ei ole puolustusmahti eikä pelote. Kuinka kauan kestäisi rakentaa ”puolustuksen Eurooppa”, joka pystyisi yksin varmistamaan oman turvallisuutensa? Jos tämä kysymys tuntuu sinusta liian abstraktilta, yritä vastata seuraavaan kysymykseen: kuka eurooppalaisista menee puolustamaan Baltiaa, jos Venäjä hyökkää sinne Valko-Venäjällä syyskuussa 2025 pidettävien koulutusoperaatioiden jälkeen?

Yhdysvaltojen petoksen jälkeen Euroopalla on edessään hyvin selkeä valinta: puolustaa Ukrainaa tänään niin kuin se puolustaisi itseään tai kohdata huomenna Venäjän armeija omalla alueellaan. Tästä taistelusta ei tule helppoa, mutta taistelua ei ole hävitty koskaan etukäteen.

Maaliskuun lopulla huomioni kiinnitti ukrainalaisten yleistä mielipidettä kartoittava tutkimus. Yli 80 prosenttia ukrainalaisista on valmis jatkamaan taistelua Venäjää vastaan jopa ilman Yhdysvaltojen tukea.

Nähtäväksi jää kuinka moni eurooppalainen pysyy rinnallamme.

UUTISIA ETSK:STA

[ETSK yhdistää voimansa komission kanssa kansalaisyhteiskunnan puolustamiseksi](#)

ETSK varoitti demokratiasta, oikeusasioista, oikeusvaltioperiaatteesta ja kuluttajansuojasta vastaavan komission jäsenen Michael McGrathin kanssa käydyssä keskustelussa siitä, että demokratiaa, sosiaalista

oikeudenmukaisuutta ja perusoikeuksia puolustavia toimijoita yritetään jatkuvasti vaientaa, heikentää ja saattaa huonoon valoon, ja ilmaisi olevansa valmis yhdistämään voimansa komission kanssa Euroopan kansalaisyhteiskunnan suojelemiseksi ja polarisoitumisen torjumiseksi.

Euroopan talous- ja sosiaalikomitea (ETSK) on valmis ottamaan konkreettisen roolin Euroopan komission tulevassa kansalaisyhteiskuntastrategiassa, jota valmistellaan parhaillaan ja jonka on tarkoitus auttaa vahvistamaan demokratiaa ja kansalaisyhteiskunnan toimintamahdollisuuksia ja yhdistämään jakautuneita yhteisöjä kaikkialla EU:ssa. Kansalaisyhteiskunnan ryhmät ja riippumattomat tiedotusvälineet ovat yhä useammin hyökkäysten kohteena, ja ETSK on sitoutunut torjumaan tällaista toimintaa ja auttamaan vapaan ja avoimen yhteiskunnan perustan suojelemisessa.

”ETSK on sitoutunut vakaasti kansalaisyhteiskunnan puolustamiseen, suojelemiseen ja voimaannuttamiseen. Komitea ei Euroopan kansalaisyhteiskunnan edustajana ole vain passiivinen tarkkailija vaan torjuu aktiivisesti toimia kansalaisyhteiskunnan toimintamahdollisuuksien heikentämiseksi. Peräänkuulutamme tuen lisäämistä, suojelun parantamista ja kansalaisyhteiskunnan roolin tunnustamista demokratioidemme vahvistamisessa”, ETSK:n puheenjohtaja **Oliver Röpke** korosti 27. maaliskuuta pidetyssä komitean täysistunnossa, jossa käytiin yhteiskunnan polarisoitumisen hillitsemistä käsitellyt korkean tason keskustelu komission jäsenen **Michael McGrathin** kanssa.

Oliver Röpke totesi, että kansalaisjärjestöt ja ruohonjuuritason liikkeet joutuvat yhä enemmän kamppailemaan demokratian taantumisen, rajoittavan lainsäädännön sekä mustamaalauskampanjoiden ja strategisten kanteiden kanssa, joiden tarkoituksena on saada toisinajattelijat vaiennettua ja jotka ovat osa laajempaa pyrkimystä saattaa demokratiaa, sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja perusoikeuksia puolustavat toimijat huonoon valoon ja heikentää niitä.

Röpke kiinnitti huomiota syytteisiin, joita muutamat Euroopan parlamentin jäsenet ovat hiljattain esittäneet ympäristöalan kansalaisjärjestöjä vastaan, ja piti erittäin hälyttävänä, että tällaiset hyökkäykset eivät aina ole lähtöisin EU:n toimielinten ulkopuolelta vaan toisinaan jopa niiden sisältä.

Komission jäsenen Michael McGrathin mukaan ETSK:lla on ainutlaatuiset edellytykset antaa erittäin arvokas panos komission pyrkimykseen vahvistaa demokratiaa ja poistaa yhteiskunnan jakolinjoja. Hänen mielestään paras tapa hillitä polarisoitumista on lisätä eurooppalaisten vaikutusmahdollisuuksia ja saada heidät tuntemaan itsensä edustetuiksi: ”Jos onnistumme tässä, saamme tuotua yhteisöt, yhteiskunnat ja EU:n lähemmäs toisiaan. Mitä tahansa teemme, on selvää, että kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden osallistuminen on jatkossakin ratkaisevan tärkeää.”

Komission vuoden 2025 työohjelmassa ilmoitetun EU:n kansalaisyhteiskuntastrategian tarkoituksena on tukea, suojella ja voimaannuttaa kansalaisyhteiskunnan organisaatioita ja ihmisoikeuksien puolustajia.

Täysistuntokeskustelussa tuotiin esiin myös ETSK:n [kansalaisyhteiskuntaviikon 2025](#) keskeistä antia. Viikon aiheena oli tänä vuonna ”Yhteenkuuluvuuden ja osallistumisen vahvistaminen polarisoituneissa yhteiskunnissa”. Keskusteluun osallistuivat yhteysryhmän toinen puheenjohtaja **Brikena Xhomaqi**, joka esitteli viikon aikana kootut keskeiset kehotukset, kansalaisyhteiskuntapalkinnon voittaneen slovakialaisen keskustelujärjestön edustaja **Richard Vaško** ja nuorisooaktivisti **Kristýna Bulvasová**, joka esitteli ETSK:n vuotuisen [”Sinun Eurooppasi, sinun mielipiteesi”](#) -nuorisotapahtuman (YEYS) tärkeimmät suositukset.(II)

ETSK perää EU:lle kunnianhimoisempaa ja osallistavampaa työohjelmaa

Euroopan talous- ja sosiaalikomitea (ETSK) on kehottanut Euroopan komissiota keskittymään vuoden 2025 työohjelmassa, jossa esitetään EU:n lainsäädännön ja politiikan painopisteet, talouden häiriönsietokykyyn, sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen ja kestävyYTEEN. ETSK, jolla on keskeinen rooli työohjelman muotoilussa, vahvisti talouspolitiikasta ja tuottavuudesta vastaavan komissaarin Valdis Dombrovskisin kanssa täysistunnossa käymässään keskustelussa olevansa sitoutunut edistämään sellaisen ohjelman kehittämistä, joka auttaa vastaamaan kiireellisiin haasteisiin ja rakentamaan samalla osallistavampaa ja tulevaisuuteen suuntaavaa Euroopan unionia.

ETSK esitti joulukuussa 2024 [kannanottonsa työohjelmaan](#), jonka otsikkona on ”Yhdessä eteenpäin: rohkeammin, yksinkertaisemmin ja nopeammin toimiva unioni”. Tässä visiossa tarkoituksena on tarttua EU:n taloudellisiin ja geopoliittisiin haasteisiin. ETSK esittää joka vuosi laajojen kuulemisten ja suositusten pohjalta tarkennuksia [työohjelmaan](#), jotta se palvelisi parhaalla mahdollisella tavalla Euroopan kansalaisia ja yrityksiä.

ETSK:n puheenjohtaja **Oliver Röpke** sanoi olevansa tyytyväinen tiiviiseen yhteistyöhön Euroopan komission kanssa. Hän antoi tunnustusta komission pyrkimyksille mutta peräsi kunnianhimoisempaa ja osallistavampaa lähestymistapaa. ”Olemme edelleen sitoutuneet olemaan mukana laatimassa toimintapolitiikkoja, joilla edistetään taloudellista vakautta, sosiaalista tasapuolisuutta ja demokraattisia arvoja”, hän totesi.

Valdis Dombrovskis vahvisti, että seuraavat viisi vuotta kattavalla komission työohjelmalla pyritään parantamaan taloudellista kilpailukykyä ja turvallisuutta. ”Byrokratian vähentäminen on tärkeää kilpailukykyisemmän Euroopan rakentamisessa. Yksinkertaistamisohjelman tavoitteena on varmistaa, että säännöt edistävät eivätkä haittaa taloudellisten ja sosiaalisten sekä ympäristöön ja turvallisuuteen liittyvien tavoitteiden saavuttamista”, hän sanoi.

Vuoden 2025 keskeiset painopisteet

Talouden kasvu ja kilpailukyky

Työohjelmassa keskitytään rakenneuudistuksiin, uuteen monivuotiseen rahoituskehykseen ja vahvempiin pääomamarkkinoihin. ETSK kannattaa laajempaa näkökulmaa talouden häiriönsietokykyyn siten, että puututaan hitaaseen kasvuun, elinkustannuskriisiin ja kasvavaan geopoliittiseen epävarmuuteen.

Säätelyn järjeistäminen eikä vain karsiminen

ETSK kannattaa komission pyrkimystä vähentää hallinnollisia rasitteita, mutta varoittaa, että säätelyn yksinkertaistaminen ei saa tapahtua sosiaalisen suojelun tai ympäristönormien kustannuksella.

Innovoinnin ja investointien vauhdittaminen

Työohjelmassa asetetaan etusijalle EU:n teknologinen johtoasema ja painotetaan siten voimakkaasti digitaalisia verkkoja, tekoälyä ja kvanttitekologioita. ETSK kehottaa komissiota luomaan olosuhteet, jotka auttavat estämään pääoman ulosvirtauksen ja edistämään pitkäaikaisia investointeja Euroopassa.

Oikeudenmukaisempi ja vihreämpi Eurooppa

Työohjelman tavoitteena on vahvistaa sosiaalista kestävyyttä ja ympäristökestävyyttä siten, että tartutaan muun muassa sellaisiin kysymyksiin kuin osaamisvaje, elintarviketurva ja kestävä rahoitus. ETSK pitää tärkeinä toimintapolitiikkoja, joilla edistetään sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja oikeudenmukaista digitaalista siirtymää.

Laajentumiseen ja tulevaisuuteen valmistautuminen

EU:n valmistautuessa mahdolliseen laajentumiseen vuoden 2028 jälkeen työohjelmassa hahmotellaan suunnitelmia taloudellisen ja poliittisen vakauden tukemiseksi. ETSK tähdentää, että kansalaisyhteiskunnan näkemykset on otettava huomioon, jotta voidaan varmistaa, että toimintapolitiikat vastaavat kaikkien eurooppalaisten tarpeita. (tk)

EU:n uusi maatalousvisio on rohkaiseva edistysaskel viljelijöiden suojelemisessa

Euroopan talous- ja sosiaalikomitea (ETSK) suhtautuu myönteisesti Euroopan komission uuteen [maatalous- ja elintarvikevisioon](#). Kyse on uudistukseen tähtäävästä etenemissuunnitelmasta, jonka tavoitteena on vahvistaa viljelijöiden asemaa ja tehdä elintarvikejärjestelmistä kestäviä. ETSK kehottaa kuitenkin nostamaan yhteisen maatalouspolitiikan tavoitetasoa.

Visioon, josta keskusteltiin ETSK:n täysistunnossa 27. maaliskuuta, sisältyy toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on vahvistaa viljelijöiden neuvotteluvoimaa, lisätä toimitusketjun avoimuutta ja parantaa vuoropuhelua elintarvikepolitiikasta. EU:n maatalouskomissaari **Christophe Hansen** kuvaili visiota ”kohdennetuksi vastaukseksi vaatimuksiin kilpailukykyisestä, oikeudenmukaisesta ja kestävästä maatalouselintarvikealasta” ja korosti, että on tärkeää tehdä tiivistä yhteistyötä kaikkien sidosryhmien, myös kansalaisyhteiskunnan kanssa.

ETSK:n puheenjohtaja **Oliver Röpke** totesi, että visioon sisältyy monia ETSK:n painopisteitä. ”Siinä tunnustetaan maatalouselintarvikealan kaikkien toimijoiden keskeinen rooli kestävyuden ja kilpailukykyyn varmistamisessa”, hän huomautti ja lisäsi, että ETSK:n suositukset ovat joillakin aloilla menneet komission ehdotuksia pidemmälle.

ETSK:n jäsenet pitävät tervetulleina aloitteita, joilla vahvistetaan tuottajien roolia neuvotteluissa ja sopimuksissa. Kirjalliset sopimukset, joihin sisältyy uudelleenneuvottelulausekkeita, lisäävät avoimuutta ja vahvistavat viljelijöiden neuvotteluvoimaa, totesi ETSK:n lausunnon [Yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen muuttaminen](#) esittelijä **Stoyan Tchoukanov**. Asetuksen muuttamisen tarkoituksena on

vahvistaa viljelijöiden asemaa elintarvikeketjussa.

Komissio aikoo myös tehostaa yhteistyötä kautta koko elintarvikejärjestelmän ja edistää näin kestävää tuotantoa ja terveellisempiä ruokavalioiden. ETSK:n lausunnon [Uudet säännöt hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä koskevan kiellon täytäntöönpanon rajatylittävistä valvonnasta](#) esittelijä **Emilie Prouzet** pitää tätä ensimmäisenä askeleena viljelijöiden tukemisessa samalla kun pyritään välttämään oikeudellista epävarmuutta.

Visiossa sitoudutaan kehittämään uusi EU:n laajuinen riskin- ja kriisinhallintajärjestelmä, joka on vastaus ETSK:n kehoituksiin vahvistaa välineitä ympäristöön, markkinoihin ja ilmastoon liittyvien häiriöiden ratkaisemiseksi. Tarkoituksena on myös laatia tulevaisuudessa sukupolvenvaihdosstrategia, jolla tuettaisiin nuoria viljelijöitä maatalousmaan hankkimisessa, investointitaitojen kehittämisessä ja maaseudun infrastruktuuriin liittyvissä asioissa.

Laajasta tuesta huolimatta visio ei ole täydellinen. Keskustelun osanottajat totesivat, että vuoden 2027 jälkeisestä YMP:n uudistuksesta on haastavaa keskustella, kun ei ole selvyyttä EU:n seuraavasta talousarviosta. ETSK kehottaa myös tehostamaan sosiaalisten ehtojen noudattamista ja varoittaa, että visiossa ei käsitellä kattavasti sellaisia kysymyksiä kuin markkinoiden keskittyminen ja elintarvikkeiden hintoihin vaikuttava finanssikeinottelu.

ETSK vahvisti olevansa keskeinen kumppani, kun komission visiota muunnetaan poliittisiksi toimiksi. Se lupasi jatkaa yhteistyötä varmistaakseen, että viljelijöiden, tuottajien, työntekijöiden ja kuluttajien edut otetaan huomioon hahmoteltaessa EU:n maatalouden tulevaisuutta. (ks)

Voidaanko kestävä sininen talous saada aikaan eurooppalaisen valtamerisopimuksen avulla?

Euroopan talous- ja sosiaalikomitea (ETSK) on ilmaissut tukensa eurooppalaiselle valtamerisopimukselle ja kehottanut Euroopan komissiota varmistamaan, että sopimus ei jää pelkäksi aiejulistukseksi vaan että sen pohjalta luodaan vankka

toimintakehys.

Sopimus on sovittava yhteen EU:n nykyisten toimintapolitiikkojen, kuten vihreän kehityksen ohjelman, sinisen talouden strategian ja kestävä kehityksen tavoitteiden, kanssa ja siinä on löydettävä tasapaino talouskasvun, ympäristönsuojelun ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden välillä.

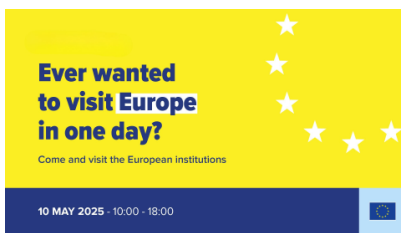
Ilmastonmuutos, pilaantuminen ja liikakalastus vaarantavat valtameret ja rannikkoyhteisöt. Sopimuksella pyritäänkin parantamaan hallintoa, vauhdittamaan innovointia ja edistämään kestävä sinistä taloutta. Äskettäinen julkinen kuuleminen ja kansalaisyhteiskunnalta saatu palaute osoittavat, että rohkeiden ja osallistavien toimenpiteiden kannatus on lisääntynyt.

Lausunnon esittelijä **Javier Garat Pérez** korosti seuraavaa: "Euroopan rannikkoyhteisöjen on vastattava useisiin toisiinsa yhteydessä oleviin taloudellisiin, sosiaalisiin ja ympäristöön liittyviin haasteisiin. Jotta niistä

voitaisiin selvittää, on edistettävä kestävä ja kilpailukykyistä sinistä taloutta (mukaan lukien kalastus ja vesiviljely), pidettävä valtameret terveinä, selviytymiskykyisinä ja tuottavina ja laadittava kokonaisvaltainen ohjelma merialan osaamisen, tutkimuksen, innovoinnin ja investointien tukemiseksi.”

ETSK kehottaa suoraviivaistamaan EU:n virastojen välistä hallintoa, parantamaan merialueiden suunnittelua ja lisäämään tutkimukseen tehtäviä investointeja Horisontti Eurooppa -ohjelman kaltaisten ohjelmien kautta. Komitea kannattaa myös sinistä elintarvikealaa koskevaa toimintasuunnitelmaa ja kestävä merenkulun kehittämistä ja kehottaa huolehtimaan merityöntekijöiden kannalta oikeudenmukaisesta siirtymästä. On olennaisen tärkeää tukea rannikkoalueiden kulttuuriperintöä ja nuorten osallistumista.

Valtamerisopimuksen tuloksellisuus edellyttää vahvaa poliittista tahtoa, rahoitusta ja vastuuvollisuutta. Oikein toteutettuna sopimus voisi tehdä Euroopasta valtameren kestävyden maailmanlaajuisen edelläkävijän, parantaa ekologista selviytymiskykyä ja tarjota taloudellisia mahdollisuuksia. (ks)

Ovet auki ja iloisia ilmeitä – Eurooppa-päivä kutsuu, tervetuloa!

Tervetuloa 10. toukokuuta Euroopan järjestäytyneen kansalaisyhteiskunnan taloon eli Euroopan talous- ja sosiaalikomitean Jacques Delors -rakennukseen, joka sijaitsee osoitteessa Rue Belliard 99, 1040 Bryssel.

Tämänvuotinen Eurooppa-päivä on aivan erityinen, sillä juhlistamme **Schumanin julistuksen** eli Euroopan yhdentymisen ja yhteistyön historiallisen alkuhetken **75-vuotispäivää**. ETSK avaa tänä merkittävänä päivänä ovensa ja tarjoaa koko päivän ajan innostavia, informatiivisia ja viihdyttäviä aktiviteetteja ja esittelykierroksia.

Jokaiselle on jotakin, politiikasta kiinnostuneista aina uteliaille nuorille.

Lähde mukaan ETSK:n esittelykierrokselle:

- Ratkaise hauskoja haasteita **teemapisteissä**.
- Kerää leimoja passiin.
- Palauta passi täytettynä ja saat **erikoispalkinnon**.

Tavattavissa on myös ETSK:n puheenjohtaja Oliver Röpkke.

Hän on paikalla toivottamassa vierailijoita tervetulleiksi, vastailemassa kysymyksiin ja kertomassa näkemyksiään eurooppalaisesta kansalaisyhteiskunnasta. Tämä on ainutlaatuinen tilaisuus tavata ETSK:n johtaja henkilökohtaisesti.

Muuta mukavaa tarjontaa:

- pilapiirtäjä piirtämässä **muotokuvia**
- **lasten leikkinurkkaus**
- tyylikäs **valokuva-automaatti**
- yllätyksellinen **onnenpyörä**
- **reaaliaikainen äänestys**simulaatio, jossa voit kuvitella olevasi ETSK:n jäsen.

Tarjolla on myös tietoa siitä, miten komitean **jaostot ja ryhmät** muokkaavat EU:n politiikkaa ja arvoja.

Eurooppaa yhdistävät ideat ovat juhlan arvoisia. Tule yksin, ystävien tai perheen kanssa – **tätä tilaisuutta ei kannata jättää väliin.**

Kyse on muustakin kuin vain tutustumisvierailusta: kiinnostu ja innostu!

Lisätietoa kaikista Eurooppa-päivän aktiviteeteista ETSK:ssa: [Join us for Europe Day on 10 May! | EESC.](#)

#EuropeDay (kk)

[Kalenterit esiin! EU:n vihreä viikko järjestetään kesäkuussa Brysselissä](#)

EU:n vihreällä viikolla, joka järjestetään 3.-5. kesäkuuta, paneudutaan kiertotalouden tarjoamaan saasteettomuuteen ja kilpailukykyyn.

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean (ETSK) ja Euroopan komission yhteinen lippulaivahanke [Euroopan kiertotalouden sidosryhmäfoorumi \(ECESP\)](#) on mukana järjestämässä [EU:n vihreää viikkoa 2025](#), jossa keskitytään EU:n kilpailukykyyn mahdollistaviin kiertotalousratkaisuihin.

Tämänvuotisessa konferenssissa käsitellään sitä, miten kiertotalous voi parantaa kestävästä kilpailukykyä, vähentää jätettä ja edistää innovointia. Kesäkuun 3.-4. päivä pidettävissä korkean tason keskusteluissa tarkastellaan kiertotalouden poliittisia näkökohtia, minkä jälkeen sidosryhmien kanssa käydään 5. kesäkuuta perusteellisia keskusteluja mahdollisuuksista, joita kiertotalous voi tarjota Euroopan resurssitehokkuudelle ja kilpailukyvyille.

Tapahtumassa esitellään myös ETSK:ssa 10. huhtikuuta pidetyn [sidosryhmävuoropuhelun](#) loppuraportti. Tässä konferenssin valmistelutapahtumassa sidosryhmillä oli tilaisuus käydä vilkkaita keskusteluja puhtaan teollisuuden ohjelmasta, biotalousstrategiasta ja tulevasta kiertotaloussäädöksestä.

EU:n vihreän viikon konferenssiin voi ilmoittautua [täällä](#). (ac)

UUTISIA RYHMILTÄ

[Eurooppa tarvitsee taloudellista voimaa saavuttaakseen tavoitteensa](#)

Antonio García Del Riego, ETSK:n työnantajat-ryhmän jäsen

Eurooppa on kriittisessä käännekohdassa, sillä sitä koettelevat ennen näkemättömät haasteet, joihin kuuluvat mm. vihreä siirtymä, lähialueella käytävä sota ja maailmanlaajuisen kilpailun kiristyminen. Näihin haasteisiin vastaamiseen eivät pelkät poliittisia julistukset riitä, vaan siihen tarvitaan rahaa sekä kykyä saada rahoitusta liikkeelle, kanavoida se ja saada se moninkertaistettua. Lyhyesti sanottuna tarvitaan siis vahvaa, kilpailukykyistä ja riippumatonta rahoitusjärjestelmää, ja sitä meillä ei valitettavasti ole.

Rahoitus on kaiken nykyaikaisen talouden elinehto. Jokaista uutta tehdasta, sähköajoneuvoa, sairaalan laajennusta tai puhtaan teknologian alan startup-yritystä varten tarvitaan joku taho, joka ottaa riskin sen rahoittamisesta, ja Euroopassa tämä taho on usein pankki. EU:n yrityksistä 99 prosenttia on pk-yrityksiä, ja näiden kasvu-, investointi- ja vientimahdollisuudet riippuvat erittäin pitkälti pankkilainoista.

Rahoitusekosysteemimme ytimen muodostavat rahoituslaitokset ovat kuitenkin vaarassa jäädä kilpailijoiden ja ylisääntelyn jalkoihin.

EU:ssa puhutaan usein "strategisesta riippumattomuudesta" energian, puolustuksen ja digitaalisen infrastruktuurin alalla, mutta riippumattomuudesta rahoituksen suhteen ei juurikaan keskustella – vaikka pitäisi.

Yli 60 prosenttia Euroopan investointipankkitoiminnasta on tällä hetkellä neljän yhdysvaltalaisen pankin käsissä. Tulevia Basel IV -sääntöjä sovelletaan EU:ssa kaikilta osin, toisin kuin Yhdysvalloissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai Japanissa. Tämä ero asettaa eurooppalaiset pankit epäedulliseen kilpailuasemaan. Jos haluamme, että eurooppalaiset pankit rahoittavat vihreää ja digitaalista siirtymää ja tukevat strategisia aloja, niiden on pystyttävä **kilpailemaan muiden kanssa tasavertaisesti**.

Pääomamarkkinaunionissa on siirryttävä sanoista tekoihin, ja sen kehityttävä todellisiksi säästöjen ja investointien sisämarkkinoiksi. Tätä varten tarvitaan **älykästä, oikeasuhtaista ja suotuisaa sääntelyä**, joka auttaa suojelemaan vakautta ja kuluttajia mutta myös **vauhdittamaan kasvua ja parantamaan kilpailukykyä**. Tämä tarkoittaa

- oikeasuhtaisuutta
- teknologianeutraaliutta ja
- tulos pohjaisia sääntöjä.

Euroopalla ei ole varaa sinisilmäisyyteen. Valtapolitiikan ja talousryhmittymien yhä voimakkaammin muokkaamassa maailmassa **taloudellinen voima tarkoittaa suvereniteettia**. Yhdysvallat ja Kiina ovat ymmärtäneet tämän, ja niin meidänkin pitäisi.

Mikä on Euroopan tulevaisuus tullien, disinformaation ja kaaoksen keskellä?

ETSK:n työntekijät-ryhmä

”Valehteleminen on mahdotonta, ellei usko tietävänsä totuutta.

Paskapuheeseen ei tarvita sellaista uskomusta.” Filosofin Harry G. Frankfurtin teos **Paskapuheesta** vaikuttaa erityisen osuvalta Washingtonin eilisen nk. vapautuksen päivän jälkeen.

Yhdysvaltain presidentti Donald Trump ilmoitti 2. huhtikuuta kaikkia koskevasta 10 prosentin kiinteästä tuontitullista sekä ”pahimpia rikkojia” koskevista erityistulleista. Hän esitteli luettelon kyseisistä rikkojista ja eri maita koskevista ”vastavuoroisista tulleista”. EU:lle määrättiin 20 prosentin tulli. Presidentti Trump ei selvästikään tuntunut välittävän siitä, että luvut ovat suurelta osin tuulesta temmattuja eivätkä ne [todellakaan vastaa mitään vastavuoroisten tullien asianmukaista määritelmää](#). Hän ei myöskään ottanut huomioon sitä, että [EU:n palvelukaupan alijäämä lähes tasapainottaa kahdenvälisen kokonaiskaupan](#). Mutta pohjimmiltaan kyse ei kai ollutkaan totuudenmukaisuudesta.

Mitä on odotettavissa, kun alkamassa on uusi järjetön kauppasota? Inflaation kiihtymistä, markkinoiden epävarmuutta ja Euroopan teollisuudelle aiheutuvaa haittaa. Nähtäväksi jää, onko kaikesta tästä mitään hyötyä yhdysvaltalaisille työntekijöille.

Tulleihin reagoimisen lisäksi EU:n on suojeltava omia työntekijöitään ja työpaikkojaan ja lievennettävä ensimmäisiä vaikutuksia, joita tullit mutta myös niiden mielivaltaisuuden luoma epävarmuus saavat aikaan. Tämä voi tapahtua aktivoimalla unionin sisäistä kysyntää ja varmistamalla, että vauraus jakautuu tasaisemmin ja sitä hyödynnetään tehokkaasti.

EU:n on myös suojeltava keskeisiä teollisuudenalojaan ja toimialojaan ja investoitava niihin, monipuolistettava energialähteitä, torjuttava elinkustannuskriisiä ja tehtävä EU:n päätöksenteosta tehokkaampaa. Ainoastaan vahva ja selviytymiskykyinen yhteiskunta kykenee estämään muiden Trumpin kaltaisten toimijoiden valtaannousun, ja työmarkkinaosapuolet ovat keskeinen osa sellaista yhteiskuntaa. Ammattiliitot ovatkin Elon Muskin ja Donald Trumpin muodostaman kaksikon perivihollisia – aivan perustellusti.

[Euroopan sosiaalisen suojelun järjestelmät paineen alla: köyhyysraportti 2024 paljastaa nykyiset haasteet](#)

ETSK:n kansalaisyhteiskunnan organisaatiot -ryhmä

Euroopan köyhyyden vastainen verkosto (EAPN) julkaisi

8. huhtikuuta viimeisimmän [köyhyysraporttinsa](#), jonka otsikkona on *Kohti systeemistä lähestymistapaa sosiaaliseen suojeluun*.

Raportti esiteltiin ensimmäistä kertaa yhdessä ETSK:n kansalaisyhteiskunnan organisaatiot -ryhmän kanssa Brysselissä järjestetyssä [tapahtumassa](#). Siinä käsitellään haasteita, jotka on voitettava vahvojen ja kestävien sosiaalisen suojelun järjestelmien turvaamiseksi. Tämä on erityisen tärkeää nykytilanteessa, kun EU:n hyvinvointivaltiot kamppailevat lisääntyvien taloudellisten rajoitusten kanssa kansallisten menorajoitusten ja lisääntyneiden puolustus- ja turvallisuusmenojen vuoksi.

Raportissa, joka perustuu 19:n EAPN:n kansallisen jäsenorganisaation havaintoihin, osoitetaan, että kokonaisvaltaista ja tehokasta sosiaalista suojelua koskevan systeemisen lähestymistavan saavuttaminen edellyttää politiikkoja, jotka on liitetty integroituihin, pitkän aikavälin strategioihin, joilla yhdenmukaistetaan taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöön liittyviä ulottuvuuksia. Näiden politiikkojen on perustuttava vankkoihin todisteisiin ja tietoihin sekä köyhydessä elävien ihmisten merkitykselliseen osallistumiseen.

EAPN:n kansalliset verkostot ovat huolissaan sosiaalimenojen leikkauksista. Lisäksi indikaattorit, kuten korkea sosiaalietuuksien käyttämättä jättäminen, herättävät edelleen huolta politiikkojen tehokkuudesta ja siitä, onnistutaanko saavuttamaan niitä ihmisiä, jotka tarvitsevat sosiaalietuuksia ja jotka ovat oikeutettuja niihin.

Raportin mukaan reagointi nopeasti muuttuvaan maailmaan, jota leimaavat digitalisaatio, sodat, väestön ikääntyminen ja ilmastonmuutos, on ollut riittämätöntä, ja tämän vuoksi onkin ehdottoman tarpeellista luoda uudelleen systeeminen lähestymistapa sosiaalipolitiikkoihin.

EAPN:n johtaja **Juliana Wahlgren** korosti asian kiireellisyyttä ja totesi: ”EU:n on suojeltava hyvinvointivaltiota ja asetettava sosiaalimenot etusijalle. Tätä varten köyhyysraportissa annetaan suosituksia muun muassa vähimmäistulosta, asuntokriisistä ja energiasiiirtymästä. Tehokkuus ja riittävyys ovat olennaisen tärkeitä. Ensi vuonna Euroopan komissio käynnistää köyhyyden vastaisen EU:n strategian, mutta se voi onnistua vain, jos jäsenvaltiot omaksuvat aidosti systeemisen lähestymistavan sosiaaliseen suojeluun. Kun yli 20 prosenttia EU:n väestöstä on köyhyysvaarassa, meillä ei ole varaa jatkaa hajanaisia politiikkoja – sosiaalisen suojelun on oltava vahvaa, koordinoitua ja tehokasta.”

Kansalaisyhteiskunnan organisaatiot -ryhmän puheenjohtaja **Séamus Boland** totesi: ”Köyhyyden poistaminen edellyttää kaikkien jäsenvaltioiden hellittämätöntä toimintaa. Suuri osa EU:ssa koetusta köyhyydestä on ylisukupolvista, ja se voi vaikuttaa erityisen ankaralla tavalla lasten ja ikääntyneiden elämään. Koulutuksen, asumisen ja kalliin energian aloilla on otettava käyttöön järjestelmän heikkouksiin kohdistuvia erityistoimenpiteitä. Muutoin EU:n on poliittisena toimijana vaikea säilyttää kansalaistensa luottamus.”

Kansalaisyhteiskunnan organisaatiot -ryhmän varapuheenjohtaja **Krzysztof Balon**, joka on [Euroopan komission poliittisissa suuntaviivoissa vuosille 2024–2029](#) ilmoitettua, kaikkien aikojen ensimmäistä köyhyyden vastaista EU:n strategiaa koskevan [ETSK:n lausunnon](#) esittelijä, totesi: ”Tehokkaan köyhyyden vastaisen EU:n strategian on perustuttava köyhydessä elävien ihmisten kokemuksiin, ja siinä on vastattava

heidän tarpeisiinsa. Siinä olisi myös tuettava kansalaisyhteiskunnan organisaatioita ja otettava ne mukaan, kun suunnitellaan ja toteutetaan asianmukaisia hankkeita ja toimenpiteitä sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi.”

ETSK:n lausunto esitellään [ETSK:n täysistunnossa](#) 16.-17. heinäkuuta.

SOON IN THE EESC/CULTURAL EVENTS

[Kansalaisyhteiskuntaviikko 2025: kansalaisyhteiskunnalla on tärkeä rooli Euroopan polarisaation purkamisessa](#)

Kansalaisyhteiskunnan organisaatiot kantavat suuren vastuun yhteenkuuluvuuden vahvistamisesta pyrittäessä purkamaan yhteiskuntien polarisaatiota, sillä ne ovat kestäviä ja motivoituneita suojelemaan kansalaisyhteiskunnan toimintamahdollisuuksia ja demokratian toimintaympäristöä. Tämä oli Euroopan talous- ja sosiaalikomitean (ETSK) toista kertaa isännöimän kansalaisyhteiskuntaviikon keskeinen viesti. Viikon aikana keskusteltiin EU:n yhteiskuntien yleiseen polarisoitumiseen liittyvästä hälyttävästä suuntauksesta.

Yli 800 ihmistä, joiden joukossa oli kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden, kansalaisjärjestöjen ja nuorisoryhmien sekä sidosryhmien edustajia ja toimittajia, kokoontui 17.-20. maaliskuuta ETSK:n tiloissa järjestetyille [kansalaisyhteiskuntaviikolle](#) jakamaan näkemyksiä ja keskustelemaan siitä, miten yhteenkuuluvuutta ja osallistumista voitaisiin vahvistaa polarisoituneissa yhteiskunnissa.

ETSK:n perustaman kansalaisyhteiskunnan eurooppalaisten organisaatioiden ja verkostojen yhteysryhmän jäsenet ja eurooppalaisen kansalaisaloitteen päivän kumppanit järjestivät kansalaisyhteiskuntaviikon aikana 14 erilaista tilaisuutta, joista yksi oli ETSK:n kansalaisyhteiskuntapalkinnon luovuttamistilaisuus. Tilaisuuksien osallistujat työstivät yhteenkuuluvampien yhteiskuntien kehittämistä varten kattavan joukon [toteuttamiskelpoisia toimia ja keskeisiä vaatimuksia](#), joita ovat esimerkiksi seuraavat:

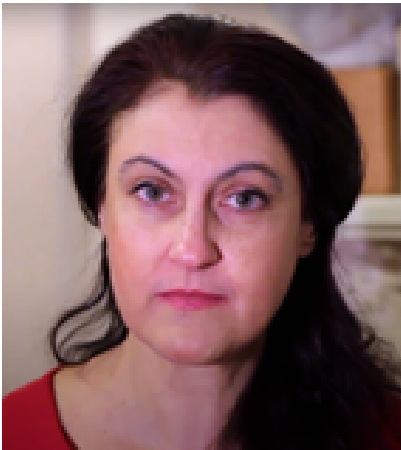
- yhteenkuuluvuuden vahvistaminen koulutuksen ja kulttuurin avulla
- kohtuuhintaisten ja kestävien asuntojen tarjoaminen
- suuren yleisön osallistumisen lisääminen eurooppalaisen kansalaisaloitteen kautta
- osallistavan oikeudenmukaisen siirtymän sekä vihreän ja sinisen kasvun turvaaminen
- vankan eurooppalaisen kansalaisyhteiskuntastrategian luominen
- kansalaisyhteiskunnan organisaatioille osoitettavan tuen ja rahoituksen lisääminen
- nuorten saaminen mukaan kehittämään vahvempaa ja selviytymiskykyisempää Eurooppaa
- innovoinnin ja teknologian edistäminen yhteisen edun hyväksi.

ETSK:n puheenjohtaja **Oliver Röpk**e sanoi päätösistunnossa seuraavaa: ”Nyt toista kertaa järjestetyn kansalaisyhteiskuntaviikon päättyessä olen hyvin vaikuttunut eri puolilta Eurooppaa tulevien kansalaisyhteiskunnan toimijoiden energiasta, selviytymiskyvystä ja sitoutumisesta. Tämä viikko on osoittanut, että kansalaisyhteiskunnan yhdistäessä voimansa pystymme kehittämään ratkaisuja, jotka vahvistavat demokratiaamme, lisäävät sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja auttavat luomaan Euroopan, joka todella toimii kansalaisten hyväksi.”

Teknologisesta omavaraisuudesta, turvallisuudesta ja demokratiasta vastaava Euroopan komission johtava varapuheenjohtaja **Henna Virkkunen** korosti, että keskeisiin eurooppalaisiin arvoihin pohjautuvalla kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden toiminnalla on tärkeä rooli yhteiskunnissa.

Euroopan parlamentin varapuheenjohtaja **Victor Negrescu** kehotti ryhtymään toimiin ja pyysi kansalaisyhteiskunnan organisaatioita osoittamaan voimansa ja reagoimaan aggressiiviseen retoriikkaan: ”Tarvitsemme vahvaa kansalaisyhteiskuntaa sekä kansalaisyhteiskunnan ja päättäjien välistä todellista kumppanuutta, jotta voimme yhdessä kehittää yhteenkuuluvaa yhteiskuntaa ja saada aikaan todellista vaikutusta ihmisten elämään.”

Kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden edustajat korostivat, että kansalaisyhteiskunnat ovat muutakin kuin pelkkiä palveluntarjoajia: ne ovat olennainen osa demokratiaa ja edistävät osallisuutta. Serbian Centre for Democracy Foundation -keskuksen pääsihteeri **Nataša Vučković** suhtautui optimistisesti kansalaisyhteiskunnan keskeiseen rooliin pyrittäessä puuttumaan demokratian ja Euroopan vastaisten asenteiden perimmäisiin syihin ja estämään tällaisten asenteiden leviäminen EU:ssa ja ehdokasmaissa. Näihin tavoitteisiin voitaisiin päästä tekemällä Euroopan unionia tutuksi ja varmistamalla, että kaikki kansalaiset voivat hyötyä unionin tuomista eduista arkielämässään. (at)

Mikä Eurooppaa vaivaa: epävarmuus ja turvattomuus ovat uusi normaali

Epävarmuus on levinnyt kaikkialle yhteiskuntia kalvavan sairauden tavoin, ja ihmiset tuntevat olevansa ulkopuolisten voimien armoilla vailla vaikutusmahdollisuuksia, sanoo yliopistoprofessori ja palkittu kirjailija Albena Azmanova, joka piti vaikuttavan pääpuheenvuoron ETSK:n kansalaisyhteiskuntaviikolla. ETSK-infon haastattelussa Azmatova käy läpi epidemian keskeisiä syitä, joista yksi on taipumus asettaa tasa-arvo taloudellisen vakauden edelle.

Kansalaisyhteiskuntaviikon pääpuheenvuorossasi puhuit epävarmuuden epidemiasta heikentyvien poliittisten vapauksien juurisyynä. Kuvailit sitä näkymättömäksi sairaudeksi, joka uhkaa viedä meiltä järjen. Voitko kertoa lisää siitä, mitä tarkoitat ”epävarmuuden epidemialla”? Mistä se on saanut alkunsa?

Ihmiset kokevat yhä syvempää turhautumista ja epätoivoa. Se on johtanut kuolemantapauksiin – etenkin itsemurhiin työpaikoilla – joita varakkaissa yhteiskunnissa tapahtuu kasvavissa määrin. Nämä tapaukset ovat musertavin ja siten näkyvin jäävuoren huippu, jonka alla piilee valtava määrä taloudellisesta turvattomuudesta johtuvaa epävarmuutta. Vaikka ihmisten raivo tai hiipuva luottamus poliittisiin instituutioihin nostetaan usein esiin, kyse ei ole vain niistä. Epäluottamus voi olla tervettä: se saa vaatimaan vastuuvellollisuutta. Viha voi olla rakentavaa: se voi käynnistää taistelun oikeudenmukaisuuden puolesta ja johtaa merkittäviin muutoksiin.

Yhteiskuntiamme tätä nykyä vaivaava sairaus – se, mistä työssäni puhun kaikkialle levinneenä epävarmuutena – on jotain muuta. Siinä on kyse erityisestä turvattomuudesta, syvästä *voimattomuuden kokemuksesta*, jonka aiheuttaa tunne hallitsemattomien voimien armoilla olosta.

Yksilöinä koemme epävarmuuden *kyvyttömyytenä selviytyä* oman elämämme perustehtävistä. Tämä kyvyttömyyden kokemus saa pelkäämään sitä, että menettää omistamansa tai saavuttamansa – työn, säästöt, suorituskyvyn, mielenterveyden. Ongelma ei siis niinkään ole köyhyys tai eriarvoisuus, vaan koettu tai ennakoitu menetys, pelko kaiken romahtamisesta. Yksilön kannalta epävarmuus on juuri tätä.

Yhteiskunnan tasolla epävarmuus koetaan kyvyttömyytenä ohjata yhteiskunnan toimintaa ja hallita vastoinkäymisiä. Hyvänä esimerkkinä toimii koronakriisi. Miten voi olla mahdollista, että vauraat, tieteellisesti kyvykkäät ja institutionaalisesti kehittyneet yhteiskunnat kohtasivat kansanterveysongelman – jonka syynä oli virus, joka ei ollut täysin tuntematon tai erityisen tappava – ja antoivat sen kehittyä vakavaksi terveydelliseksi ja lopulta taloudelliseksi ja sosiaalisesti kriisiksi? Koska hallitukset olivat leikanneet voimakkaasti julkisia investointeja, muun muassa terveydenhuollosta.

Epävarmuuteen liittyy toinenkin piirre. Sen taustalla on *tietynlainen politiikka*, uusliberalistinen vapaiden markkinoiden ja avoimien talouksien yhdistelmä, jossa päätökset tehdään kannattavuuden perusteella. Keskusta-vasemmistolaisen ja keskusta-oikeistolaisen eliitin tavoitteena on ollut varmistaa kansallinen tai EU:n kilpailukyky globaaleilla markkinoilla, joilla voittoja tavoitellaan koko maapallon mittakaavassa. Ne heikensivät siksi työsuhdeturvaa (tarjoten yrityksille joustavuutta niiden kilpailukyvyn tueksi) ja vähensivät

julkisten palveluiden rahoitusta. Näin ollen kaikille jaettiin enemmän vastuita, mutta niukemmin resursseja vastuiden hoitamiseen. Meidän odotetaan saavan aikaan enemmän vähemmällä.

Esimerkiksi Euroopan komissio kehottaa valtioita tekemään enemmän sosiaalisen oikeudenmukaisuuden hyväksi, mutta pyytää samalla myös pienentämään menoja. Ristiriita jatkuvasti kasvavan vastuun ja vähenevien resurssien välillä aiheuttaa epävarmuutta ja huolta selviytymiskyvystä. Kyse ei ole terveestä epävarmuudesta, joka herättäisi halun lähteä liikkeelle, pohtia eri vaihtoehtoja, ottaa riskejä tai näyttää, mihin pystyy. Pelko toimeentulon menetyksestä ja uhkakuvat synkemmästä tulevaisuudesta ovat pikemminkin tuhoisaa pelkoa.

Mikä on mielestäsi syynä autoritaaristen johtajien ja oikeistopuolueiden nousuun? Millä tasolla demokraattiset vapaudet ja EU:n keskeisten arvojen kunnioittaminen ovat nyky-Euroopassa?

Oikeistolaisten autoritaaristen johtajien ja puolueiden kannatuksen lisääntymisen taustalla on *poliittisesti luotu epävarmuus*. Kun tuntee olonsa epävarmaksi, kaipaa turvallisuutta ja vakautta. Voimattomiksi itsensä kokevat ihmiset asettavat toiveensa vahvoihin johtajiin, joiden odotetaan tuovan välitöntä vakautta rautaisella otteellaan. Nämä johtajat muun muassa lisäävät sotilasmenoja ja vahvistavat poliisin valtaa – kuten nyt EU suunnittelee tekevänsä.

Perustan tälle loivat keskustapuolueet, jotka aiemmin, uusliberalismiin nojaten, tekivät yhteiskunnista epävarmempia. Valitettavasta nykytilanteesta on mielestäni vastuussa etenkin keskustavasemmisto. Vaikka sosiaalinen demokratia on julistautunut oikeudenmukaisuuden puolustajaksi, sen puitteissa on keskitytty torjumaan vain yhdenlaista epäoikeudenmukaisuutta, eriarvoisuutta. Ihmiset kuitenkin kaipaavat taloudellista vakautta eli kykyä hallita elämänsä ja suunnitella tulevaisuutta.

Kuvittele, että saavutettaisiin täysin tasa-arvoinen mutta syvästi epävarma yhteiskunta – se tuskin olisi kukoistava yhteiskunta. Kansalaiset eivät myöskään välttämättä tahdo poistaa eriarvoisuutta, jos heitä sen seurauksena kohdellaan häviäjinä, joille suodaan vähäinen hyvitys nöyryyttävän uudelleenjaon kautta. Kukaan ei lähtökohtaisesti tahdo olla häviäjä.

Puhuit puheessasi myös ”uhriutumisen olympialaisista”. Mitä tarkoitat niillä, ja miksi niistä tulisi luopua?

Viimeisten viiden vuosikymmenen aikana syrjinnän vastainen taistelu on näyttäytynyt identiteettipoliittikkana. Historiallisesti syrjittyjä ryhmiä on kohdeltu ”suojeltuina vähemmistöinä”, joiden asemaa on pyritty parantamaan positiivisella erityiskohtelulla, kuten kohdennetuilla edistämistoimilla ja kiintiöjärjestelmillä. Kun kaikkialla kuitenkin vallitsee epävarmuus ja hyvistä työpaikoista tai muista resursseista on pulaa, suojellut ryhmät alkavat kilpailla niille tarjotuista rajallisista resursseista. Tällaisessa ilmapiirissä uhrin asemasta tulee eräänlainen valttikortti: mitä vakavampana uhrius nähdään, sitä painokkaammin voi vaatia suojelua.

Tämä luo vihamielisyyttä kilpailevien ryhmien välille ja heikentää solidaarisuutta. Toisaalta yksikään ryhmä ei todella voita, koska kaikki pysyttelevät uhreina. Onhan juuri uhrina olo ja syrjityksi tuleminen se, joka oikeuttaa vaatimuksen suojelusta. Epäreilun kilpailun resursseista ja erityissuojelusta voi voittaa vain eliitti, joka jalomielisesti jakaa holhoustaan. Lopputuloksena on, että vailla vaikutusmahdollisuuksia olevat ryhmät pitävät toisiaan vihollisina ja taistelevat keskenään, kun taas heidän suojelijansa, poliittiset eliitit, saavat näiden taisteluiden seurauksena lisää valtaa.

Mistä syystä kansalaisyhteiskunta on tällaisessa tilanteessa tärkeä tekijä, joka auttaa turvaamaan usein itsestäänselvyyksinä pidetyt demokratian ja kansalaisvapaudet? Miksi juuri kansalaisyhteiskunta, pikemmin kuin demokraattiset vaalit, voi toimia vastalääkkeenä vallan väärinkäytölle?

Äänestäessämme olemme yksin. Voimattomuuden ja turvattomuuden tunteesta kumpuaa syvä ahdistus, jota ilmaisemme äänestämällä. Tämä selittää taantumuksellisten puolueiden nousun vapaissa ja rehellisissä vaaleissa. Kansalaisyhteiskunta toimii eri periaatteella ja sillä on erityinen voimanlähde: yhteenkuuluvuus. Yhdessä muiden kanssa, yhdistyneinä yhteisen asian puolesta, emme ole yksin – epävarmuuden ja voimattomuuden tunne helpottaa, koska voimme luottaa tovereidemme tukeen. Epävarmuuden vähetessä myös pelko väistyy. Silloin on mahdollisuus katsoa eteenpäin ja ajatella rohkeammin.

***Albena Azmanova** on valtio- ja yhteiskuntatieteiden professori Lontoon City Saint George's -yliopistossa ja toimii yhtenä *Emancipations*-tiedejulkaisun päätoimittajista. Hänen viimeisin kirjansa, *Capitalism on Edge* (2020), on voittanut lukuisia palkintoja, muun muassa Michael Harrington -kirjapalkinnon, jonka American Political Science Association myöntää poikkeuksellisen ansiokkaalle teokselle, joka osoittaa, kuinka tieteellisellä tutkimuksella voidaan tukea ponnisteluja kohti parempaa maailmaa.*

Kriittisen ajattelun tärkeys

”Opetamme opiskelijoille, että tosiasiat on todennettava, mutta mielipiteistä pitää keskustella kunnioittavasti. Todellinen kriittinen ajattelu kunnioittaa näkemysten moninaisuutta”, sanoo Richard Vaško Slovak Debate Associationista (SDA), joka voitti ETSK:n kansalaisyhteiskuntapalkinnon yhteiskunnan

polarisoitumista torjuvasta ”Critical Thinking Olympiad” -hankkeestaan. Richard, jonka hanke voitti pääpalkinnon, kertoi meille näistä kriittisen ajattelun olympialaisista ja siitä, miksi kriittisen ajattelun opettaminen on ratkaisevan tärkeää nykypäivän polarisoituneessa, disinformaatiovetoisessa maailmassa.

Kuvailisitko kriittisen ajattelun olympialaisten yhtä peliä tai kierrosta? Voitko antaa esimerkin jostakin tehtävästä tai kysymyksestä?

Kriittisen ajattelun olympialaisten koulu- ja alueellisilla kierroksilla opiskelijat osallistuvat yhdestä kahden tunnin pituisiin testeihin. Heillä on niissä rajoittamaton pääsy internetiin ja sieltä löytyviin faktantarkistustyökaluihin, ja he ratkaisevat erilaisia tehtäviä. Tehtävissä keskitytään medialukutaitoon, manipuloinnin ja ennakoasenteiden havaitsemiseen, tiedon ja tutkimusten tulkitsemiseen, loogisten virhepäätelmien tunnistamiseen ja omien argumenttien muotoiluun.

Äskettäisellä kierroksella opiskelijoita pyydettiin esimerkiksi kirjoittamaan kannanotto siihen, pitäisikö kouluihin asentaa valvontakameroita turvallisuuden lisäämiseksi. Se on ajankohtainen kysymys Slovakiassa käytävässä julkisessa keskustelussa. Toinen tehtävä oli analysoida viraalia [TikTok-videota](#), jossa levitetään salaliittoteoriaa Taylor Swiftistä, ja tunnistaa salaliittoajattelulle ominaisia piirteitä. Kolmannessa haasteessa oli pääteltävä, kumpi kahdesta videosta oli [tehty tekoälyllä](#) ja kumpi oli [aito](#).

Kaikki aiemmat [testit](#) ovat julkisesti saatavilla slovakiksi osoitteessa www.okm.sk.

Mitä kriittisen ajattelun olympialaisilla yritetään saavuttaa? Mikä sai sinut käynnistämään hankkeen?

Tavoitteenamme on auttaa opiskelijoita siinä iässä, jossa he alkavat käyttää sosiaalista mediaa ja kuluttaa digitaalista sisältöä, kehittämään taitoja, joita tarvitaan kyseisen tilan kriittiseen, vastuulliseen ja harkitsevaan käyttöön. Opiskelijoille annetaan jokaisen kierroksen jälkeen palautetta, ja heillä on käytössään valmistavat verkkokurssit. He omaksuvat niiden kautta tapoja ja keinoja, joita he voivat soveltaa arjessa. Tavoitteenamme on viime kädessä kasvattaa nuorten sukupolvi, joka on tietoinen, osaa torjua disinformaatiota ja kykenee käymään tosiasioihin perustuvaa, rakentavaa vuoropuhelua.

Käynnistimme tämän hankkeen puuttuaksemme koulutusjärjestelmässämme olevaan kriittiseen aukkoon, koska medialukutaito ja kriittinen ajattelu ovat edelleen hyvin aliedustettuja virallisissa opetussuunnitelmissa. Yli puolet slovakialaisista opiskelijoista ei koskaan opi arvioimaan, onko tieto luotettavaa. Vain [16 prosenttia](#) slovakialaisista nuorista vahvistaa säännöllisesti mediasta saamansa tiedon. Tämän seurauksena [56 prosentilla](#) väestöstä on taipumus uskoa salaliittoteorioihin tai suoranaisiin valheisiin. Halusimme saada aikaan muutoksen skaalautuvalla ja vaikuttavalla toiminnalla, joka voidaan tuoda kouluihin ympäri maata.

Miksi kriittisen ajattelun kehittäminen on mielestäsi niin tärkeää nykytilanteessa? Onko meillä mitään mahdollisuutta voittaa sota valeuutisia vastaan?

Valeuutisia on aina ollut jossakin muodossa, mutta elämme nyt ennennäkemätöntä tiedon ylikuormituksen aikakautta. Sosiaalinen media on monien nuorten ensisijainen tietolähde, joten kuka tahansa voi helposti levittää disinformaatiota, väärää tietoa tai vihapuhetta. Niinpä nykyään on olennainen elämäntaito osata suodattaa ja suunnistaa tässä kaottisessa tietoympäristössä.

Emme kaikesta huolimatta voi koskaan täysin "voittaa" sotaa valeuutisia vastaan, koska ne ovat liikkuva kohde, joka muuttuu jatkuvasti. *Voimme* kuitenkin opettaa nuorille keinoja, jotka auttavat heitä liikkumaan tässä ympäristössä, kysymään hyviä kysymyksiä ja harkitsemaan ennen jonkin tiedon jakamista.

Oletko saanut hankkeestasi palautetta? Millaista esimerkiksi?

Keräämme yksityiskohtaista palautetta jokaisen kierroksen jälkeen, ja arviot ovat olleet suunnattoman positiivisia. Esimerkiksi 93 prosenttia olympialaisiin osallistuneiden opiskelijoiden opettajista kertoi, että tehtävät parantavat opiskelijoiden kykyä torjua disinformaatiota ja huijauksia. Lisäksi suositteluindeksimme, joka on käyttäjätyytyväisyyden keskeinen mittari, oli viime kierroksella yli 76, mikä on erinomainen tulos.

Millaisia neuvoja antaisit muille kansalaisyhteiskunnan organisaatioille vastaavien toimien ja ohjelmien tuloksellisuuden saavuttamiseksi?

Jokainen maa ja alue on erilainen, ja paikalliset järjestöt tietävät parhaiten, mikä toimii heidän yhteisöissään. Seuraavat periaatteet ovat kuitenkin toimineet meillä.

Ensimmäinen on se, ettemme kerro nuorille, mitä ajatella. Todellinen kriittinen ajattelu on näkemysten moninaisuuden kunnioittamista. Jos opiskelijat kokevat, että heidän mielipiteensä sivuutetaan tai sanellaan, heidän kiinnostuksensa lopahtaa. Opetamme heille, että tosiasiat on todennettava, mutta mielipiteistä pitää keskustella kunnioittavasti.

Toiseksi saavutettavuus ja osallistavuus ovat avainasemassa. Toimillamme on todellista merkitystä vain, jos ”puhkaisemme kuplan” ja saavutamme muutkin kuin huippukouluissa opiskelevat. Ohjelmamme on maksuton, se on kokonaan verkossa, siihen osallistumiseen on matala kynnys, ja se on saatavilla myös suurimman etnisen vähemmistömme kielellä. Tänä vuonna 53 prosenttia osallistujista oli ammatillisista lukioista.

Kolmas periaate on miettiä skaalautuvuutta alusta alkaen ja hyödyntää uutta teknologiaa sen saavuttamiseksi. Arvioimme avoimet vastaukset tekoälyn avulla ja pidämme siten yllä laadukasta koulutuskokemusta turvautumatta monivalintatesteihin. Digitaalinen aikakausi on tuonut mukanaan vakavia haasteita, mutta se tarjoaa myös tehokkaita työkaluja niihin vastaamiseksi.

Richard Vaško on ollut mukana Slovak Debate Association (SDA) -järjestössä 12-vuotiaasta lähtien. Hän voitti Slovakian kansallisen väittelysarjan lukiossa ja edusti Slovakiaa koulujen välisissä väittelyn maailmanmestaruuskisoissa. Hän valmistui huippuarvosanoin laki-, politiikka- ja filosofiaopinnoista Warwickin yliopistosta Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja opiskelee parhaillaan koulutuksen (tieto, valta, politiikka) maisteriohjelmassa Cambridgen yliopistossa.

Richard on työskennellyt vuodesta 2021 lähtien SDA:ssa, jossa hän kehitti kriittisen ajattelun olympialaiset (Critical Thinking Olympiad), joita hän koordinoi. Hän on työskennellyt myös Slovakian opetusministeriön strategisen viestinnän ryhmässä (StratCom) ja laatinut yhdessä muiden kanssa kansalliselle opetus- ja nuorisoinstituutille medialukutaitoa koskevia opettajan käsikirjoja. Hän tekee tutkimusta ja pitää monietnistä kesäkoulua heikossa asemassa oleville lapsille yhdessä Mathias Bel -instituutin kanssa. Mathias Bel -instituutti on Slovakian etnisiin vähemmistöihin ja marginalisoituneisiin romaniyhteisöihin keskittyvä kansalaisjärjestö.

ETSK:N KANSALAISSYHTEISKUNTAPALKINTO LYHYESTI

ETSK:n arvostettu kansalaisyhteiskuntapalkinto on tähän mennessä myönnetty jo 15 kertaa hankkeille, joissa on omaksuttu erityisen luovia ja innovatiivisia ratkaisumalleja EU:n kannalta keskeisiin kysymyksiin.

Hakemuksia voivat jättää kaikki Euroopan unionissa virallisesti rekisteröidyt kansalaisyhteiskunnan organisaatiot, jotka toimivat paikallis-, alue-, jäsenvaltio- tai unionitasolla. Palkintoa voivat hakea myös EU:ssa asuvat henkilöt ja EU:ssa rekisteröidyt tai toimivat yritykset, kunhan kyse on voittoa tavoittelemattomista hankkeista.

Lisäksi edellytyksenä on, että aloitteet ja hankkeet toteutetaan EU:ssa. Niiden on oltava jo toteutettuja tai edelleen käynnissä hakemusten viimeisenä jättöpäivänä.

Palkinnolla pyritään lisäämään tietoisuutta kansalaisyhteiskunnan merkittävästä panoksesta eurooppalaisen identiteetin ja kansalaisuuden luomisessa sekä Euroopan yhdentymisen taustalla olevien yhteisten arvojen edistämässä.

Palkinto myönnetään joka vuosi eri aiheista. Vuonna 2023 aiheena olivat mielenterveyteen liittyvät hankkeet. Vuonna 2022 ETSK jakoi palkinnon poikkeuksellisesti kahdessa kategoriassa, joiden aiheina olivat nuoriso ja Ukraina. Vuonna 2021 palkinnolla annettiin puolestaan tunnustusta oikeudenmukaista siirtymää edistäneille ilmastohankkeille. Vuonna 2020 ETSK korvasi kansalaisyhteiskuntapalkintonsa kertaluonteisella kansalaislidaarisuuden palkinnolla, jonka aiheena oli covid-19-pandemian torjunta. Muita aiheita ovat aiemmin olleet sukupuolten tasa-arvo ja naisten vaikutusvallan lisääminen, eurooppalaiset identiteetit ja kulttuuriperintö sekä muuttoliike.

ETSK käynnisti vuoden 2024 lokakuussa 15. kansalaisyhteiskuntapalkintonsa haun - aiheena eurooppalaisen yhteiskunnan haitallisen polarisoitumisen torjunta.

Polarisoitumista koskeva aihe on nyt tärkeämpi kuin koskaan. Useat päällekkäiset kriisit - kuten covid-19-pandemia, Venäjän sota Ukrainassa ja yleinen sosiaalinen ja taloudellinen epävakaus - lisäävät kansalaisten epäluottamusta julkisia instituutioita ja viranomaisia kohtaan ja johtavat haitalliseen polarisaatioon.

Kansalaisyhteiskunnalla on tärkeä rooli epäluottamuksen vähentämisessä ja verkossa ja sen ulkopuolella tapahtuvan polarisoitumisen pesäkkeiden seurannassa, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden parantamisessa ja demokraattisten ihanteiden vaalimisessa. Kansalaisyhteiskunta ja viranomaiset voivat yhdessä auttaa suojelemaan liberaalia demokratiaa autoritaarisilta suuntauksilta.

ETSK päättikin myöntää tämän vuoden kansalaisyhteiskuntapalkintonsa voittoa tavoittelemattomille aloitteille, joissa toteutetaan tehokkaita ennaltaehkäiseviä, varhain varoittavia ja (tarvittaessa) lievennyttäviä toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että demokraattisia arvoja kunnioitetaan, että polarisoitumisesta ei tule haitallista ja että yksipuoliset narratiivit eivät johda väkivaltaan.

VOITTAJAT ESITTELYSSÄ

ETSK:n 15. kansalaisyhteiskuntapalkinto on myönnetty kolmelle voittajalle Slovakiasta, Belgiasta ja Ranskasta heidän innostavasta työstään haitallisen polarisoitumisen torjumiseksi kaikkialla Euroopassa. Voittajat paljastettiin 20. maaliskuuta pidetyssä [kansalaisyhteiskuntaviikon](#) palkintoseremoniassa.

Palkintosumma jaettiin kolmen palkittavan kesken, ja voittaneen hankkeen saama pääpalkinto oli 14 000 euroa. Toisena ja kolmantena palkitut saivat kumpikin 9 000 euroa.

ENSIMMÄINEN PALKINTO: slovakialainen **Slovak Debate Association** *The Critical Thinking Olympiad* -hankkeesta

[Slovak Debate Association \(SDA\)](#) on Slovakiassa toimiva kansalaisjärjestö. Sen missio on edistää ennakkoluulottomuutta ja kriittistä ajattelua sekä lisätä slovakialaisten nuorten aktiivista kansalaisuutta.

SDA opettaa erilaisilla ohjelmilla nuoria arvioimaan tosiasioita ja mielipiteitä, muotoilemaan omia argumenttejaan ja tarkastelemaan medialähteitä kriittisesti uskottavien tietolähteiden löytämiseksi. Järjestö muodostaa tällä tavoin tilan avoimelle ja julkiselle keskustelulle Slovakian yhteiskunnan keskeisistä kysymyksistä.

Sen menestyneimpiä ohjelmia on ollut vuonna 2021 käynnistetty **Critical Thinking Olympiad (kriittisen ajattelun olympialaiset)**. Ohjelma on otettu laajasti käyttöön, ja siihen osallistui viime vuonna lähes 9 000 opiskelijaa yli 300 koulusta. Tämä innovatiivinen hanke on kilpailu, joka kehittää opiskelijoiden kykyä torjua väärää tietoa. Disinformaation määrä Slovakiassa on suuri: 61 prosenttia slovakialaisista ei luota tiedotusvälineisiin ja yli puolet uskoo joihinkin salaliittoteorioihin. Kriittisen ajattelun olympialaisilla pyritään vastaamaan tähän haasteeseen kehittämällä medialukutaitoa ja muuttamalla nuorten kulutustottumuksia.

Kilpailu on suunnattu kolmelle opiskelijaikäryhmälle (luokat 8–13), ja osallistujat saavat kolmella kierroksella eteensä erilaisia tosielämän mediahaasteita. Tehtävät on suunniteltu kuvaamaan sisältöä, jolle opiskelijat voivat altistua arjessaan. He analysoivat TikTok-videoita, tekevät faktantarkistusta tekoälyllä luodulle sisällölle ja arvioivat Instagram-julkaisuja sekä pyrkivät erottamaan todellisen tiedon väärästä. Opiskelijat osallistuvat myös julkiseen väittelykierrokseen, jossa heidän on perusteltava kantansa ikätovereilleen.

”Kriittisen ajattelun olympialaiset vähentävät yhteiskunnan polarisaatiota opettamalla tuhansia opiskelijoita kuuntelemaan erilaisia näkökulmia, tunnistamaan kognitiivisia ennakkoluuloja ja ilmaisemaan näkemyksiään rakentavasti”, ohjelman kehittäjä ja koordinaattori **Richard Vaško** sanoi. ”Vahvistamalla kriittistä ajattelua ja medialukutaitoa tällaisella taitoihin perustuvalla toiminnalla annamme nuorille keinot torjua väärää tietoa ja käydä vivahteikasta yhteiskunnallista keskustelua.”

TOINEN PALKINTO: ranskalainen **Reporters d’Espoirs Prix Européen Jeunes Reporters d’Espoirs** -hankkeesta

[Reporters d’Espoirs](#) on ranskalainen vuonna 2003 perustettu voittoa tavoittelematon järjestö. Se kehitti ”ratkaisukeskeisen journalismin” lähestymistavan, joka on nykyään laajasti harjoitettu journalismin muoto, jolla pyritään vastaamaan yhteiskunnan nykyaikaisiin haasteisiin. Järjestö kannustaa toimittajia omaksumaan tämän myönteisen ajattelutavan ja myöntää erilaisia palkintoja toimittajille ja nuorille parhaista innovaatioista journalismin ja toimittamisen saralla.

Prix Européen Jeunes Reporters d’Espoirs on hanke, jolla sekä palkitaan että koulutetaan toimittajia ranskan- ja saksankielisestä ratkaisukeskeisestä journalismista. Monipuolinen ohjelma tarjoaa hakijoille mahdollisuuden oppia ratkaisukeskeistä journalismia verkkokurssilla, jota järjestö pyörittää yhdessä Aix-Marseillen journalismin oppilaitoksen kanssa. Jokaisella hakijalla on myös mentori, joka auttaa kehittämään kirjoitus- ja puhutaitoja ja joka on syventynyt myyntipuheen saloihin. Voittajat kutsutaan lisäksi Pariisiin 48 tunnin oppimismatkalle, jonka aikana he tapaavat muita samanmielisiä toimittajia ja asiantuntijoita eri puolilta Eurooppaa. Tämän jälkeen kuudelle voittajalle myönnetään palkintoja yhteensä 10 000 euron edestä.

”Polarisaation torjuminen on ratkaisukeskeisen journalismin menetelmän keskiössä. Siinä osoitetaan maailman monimutkaisuus sekä kaikilla tasoilla ja kaikissa maissa yhdessä tai erikseen toimivien tahojen monimuotoisuus. Samalla kuvataan paikallisten aloitteiden leviämiskykyä”, Reporters d’Espoirs’n johtaja **Gilles Vanderpooten** sanoi.

Kolmella ensimmäisellä kerralla palkintoa tavoitteli yli 400 hakijaa 25 maasta. Parhaillaan käynnissä olevalla neljännellä kerralla hakemuksia on pian tullut yli 300. Järjestö on jo tähän mennessä auttanut yli 75:tä hakijaa hiomaan kirjallista ja suullista ranskan kielen taitoaan.

Ajatus on helposti toistettavissa, ja ryhmä käy jo keskusteluja Espanjassa, Italiassa ja Belgiassa toimivien journalistien kanssa mahdollisuudesta tehdä yhteistyötä ja levittää palkintoa laajemmalle.

”Haluamme laajentaa palkinnon piiriä ranskankielisestä maailmasta myös muihin Euroopan unionin kieliin”, Gilles Vanderpooten sanoi. ”Se on avain siihen, että yhä useammat nuoret saadaan mukaan luomaan ’ratkaisukeskeistä Eurooppaa’.”

KOLMAS PALKINTO: belgialainen **FEC Diversité asbl** *ESCAPE GAME EXTREME DROITE pour se désintoxiquer* ?hankkeesta

Äärioikeistolainen ideologia leviää Euroopassa ja eri puolilla maailmaa. Äärioikeistolaiset puolueet kasvattavat suosiotaan, ja populismi on nousussa. Belgialainen voittoa tavoittelematon järjestö [FEC Diversité](#) kehitti keinon näiden näkemysten torjumiseksi opettajien, ammattiliittojen ja tavallisten kansalaisten keskuudessa.

ESCAPE GAME EXTREME DROITE pour se désintoxiquer on pakopeli, jolla pelaajat voivat ”dekontaminoida” itsensä äärioikeistolaisista ajatuksista hausalla ja kiinnostavalla tavalla. Pelaajille kerrotaan, että he ovat saaneet tartunnan äärioikeistolaisesta ideologiasta, ja heidän on puhdistauduttava siitä erilaisten tehtävien avulla. He oppivat siten, miten äärioikeistolaiset ajatukset leviävät ja voimistuvat yhteiskunnassa.

Peli koostuu neljästä alueesta, joista kussakin on erilaisia testejä, jotka pelaajien on selvitettävä edetäkseen. A-alueella osallistujat käyvät työpaikalla keskustelua äärioikeiston vaikutuksesta ja ovat vuorovaikutuksessa 19 objektin kanssa. B-alueella pelaajat lukevat maahantulijoiden aitoja kertomuksia ymmärtääkseen paremmin maahantulijoiden matkaa Eurooppaan. C-alueella ”äärioikeistolaisen puheen” ohessa näytetään erilaisia kuvia. D-alueella pelaajat perehtyvät ensin äärioikeistolaisesta puolueesta tehtyyn raporttiin ja tekevät sen jälkeen ristisanatehtäviä.

Laajennetun todellisuuden pelissä on kaasusuoja-pukuihin ja kaasunaamareihin sonnustautuneita valmentajia, joiden ääni on muunnettu. Erilaisten tehtävien on tarkoitus herätellä kaikkia viittä aistia, jotta kokemus tuntuu vahvasti ja tietoisuus siitä, mikä demokratiaa uhkaa Euroopassa, lisääntyy.

Hanke käynnistyi kesäkuussa 2023, ja siinä on sen jälkeen ”puhdistunut” lähes tuhat pelaajaa. Sana pelistä on levinnyt ammattiliittojen, järjestöjen ja koulujen kesken niin Belgiassa kuin laajemminkin. Ranskasta ja Bulgariasta on käyty pelaamassa peliä sen arvioimiseksi, olisiko se toistettavissa muualla.

”Olemme ylpeitä siitä, että olemme kehittäneet innovatiivisen opetusvälineen, joka torjuu äärioikeistolaista ajattelua osallistavasti ja vuorovaikutteisesti”, sanoo **Malika Borbouse** FEC Diversitéstä. ”Aloitteemme edistää vuoropuhelua ja pohdintaa kollektiivisella tasolla, ja se on siten auttanut vähentämään jännitteitä ja edistämään osallistavampaa yhteiskuntaa.”

Esittelyssä muita palkintoehdokkaita

Tämän vuoden palkintoa varten saatiin 58 hakemusta yksittäisiltä henkilöiltä, yksityisyrittäjiltä ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioilta useista unionin jäsenmaista ja maantieteellisesti laajalta alueelta.

Ehdokashankkeet kattavat laajan valikoiman eri aiheita aina nuorten osallistumisesta ja vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja osallisuuteen sekä medialukutaidosta ja disinformaatiosta ihmisoikeuksiin ja sukupuolten tasa-arvoon.

Monissa hankkeissa pureudutaan ongelmien perimmäisiin syihin ja pyritään ehkäisemään polarisoitumista.

Esimerkiksi kreikkalaisen voittoa tavoittelemattoman [Youthmakers Hub](#) -järjestön toteuttaman hankkeen ***Euth Voices for Social Change*** tavoitteena on lisätä nuorten mahdollisuuksia saada aikaan positiivista muutosta yhteisössään. Hankkeessa torjutaan haitallista polarisaatiota luomalla suvaitsevaisuuden kulttuuria, jossa ihmisiä kannustetaan käymään rakentavaa vuoropuhelua ja torjumaan vastakkainasettelua aiheuttavia narratiiveja esimerkiksi digitaalisen lukutaidon opetuksen ja podcastien avulla.

Muissa hankkeissa torjutaan polarisoivia narratiiveja ja radikalisoitumista. Niissä kurotaan umpeen kulttuurisia, etnisiä ja sukupolvien välisiä eroja, puututaan yhteiskunnan jakautumiseen, edistetään keskinäistä ymmärrystä ja yhteistyötä, suojellaan perusoikeuksia ja vahvistetaan sosiaalista yhteenkuuluvuutta.

Slovakialaisen [DEMDIS](#)-yhteisön käynnistämässä hankkeessa ***DEMDIS Digital Discussion*** puolestaan luotiin uusi ohjelmistoalusta, jolla voidaan käydä digitaalista keskustelua kiistanalaisistakin aiheista. Käyttäjät äänestävät erilaisista kannanotoista ja heidät sijoitetaan erillisiin mielipideryhmiin. Hankkeessa pyritään rakentamaan siltoja polarisoituneiden leirien välille etsimällä asioille yhteistä perustaa.

[Baltic Human Rights Society](#) -järjestön ***Ihmisoikeusopas*** on yksi esimerkki keinosta, jolla kansalaisyhteiskunta voi edistää perusoikeuksia. Opas toimii ihmisoikeuskasvatuksen alustana, joka tarjoaa monikielisiä selostuksia siitä, miten ihmisoikeudet toimivat tai niiden pitäisi toimia tietyissä arkielämän tilanteissa.

Tämän vuoden hakemusten joukossa oli myös useita polarisaatiota torjuvia kulttuuri- ja taidehankkeita, kuten esimerkiksi [Arty Fartyn](#) ***Atlas géopolitique de la culture et des médias indépendants en Europe***. Sen kautta tuodaan esiin eri puolilla Eurooppaa toimivien riippumattomien kulttuuri- ja mediaorganisaatioiden verkoston käsittelemiä keskeisiä aiheita, kuten osallisuus, alueellisten erojen kaventaminen tai tarve torjua disinformaatiota. Tällaiset hankkeet osoittavat, että kulttuurilla ja medialla voi olla muutosvoimainen rooli yhteiskunnan polarisaation purkamisessa.

[Eurooppalaisen kansalaisaloitteen päivä 2025: kansalaisaloitteen täysi potentiaali on vielä saavuttamatta](#)

Eurooppalainen kansalaisaloite on osoittautunut tehokkaaksi välineeksi, joka on auttanut lisäämään kansalaisten osallistumista poliittiseen toimintaan EU:n tasolla.

Kansalaisaloitetta on kuitenkin vahvistettava, jotta voidaan jatkossakin varmistaa EU:n toimielinten yhteys tavallisiin eurooppalaisiin.

[Eurooppalainen kansalaisaloite](#) on EU:n kansalaisten osallistumista edistävä mekanismi, jonka tarkoituksena on vahvistaa suoraa demokratiaa. Vähintään miljoonan EU:n kansalaisen allekirjoittamalla kansalaisaloitteilla (tietty vähimmäismäärä allekirjoituksia vaaditaan vähintään seitsemästä jäsenvaltiosta) voidaan pyytää Euroopan komissiota ehdottamaan säädöstä alalla, jolla jäsenvaltiot ovat siirtäneet toimivallan EU:n tasolle.

Vuodesta 2012 käytössä olleen kansalaisaloitteen myötä Euroopan komissio on rekisteröinyt 119 aloitetta ja niiden järjestäjät ovat keränneet noin 20 miljoonaa allekirjoitusta. Tähän mennessä 11 aloitetta on saanut vaaditun allekirjoittajamäärän, ja niistä 10 on jo saanut vastauksen komissiolta.

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean vuosittain järjestämä [kansalaisaloitteen päivä](#) on tärkeä foorumi, jossa jo rekisteröityjen ja tulevien kansalaisaloitteiden järjestäjät ja sidosryhmät voivat vaihtaa tietoja ja kokemuksia sekä esitellä kansalaisaloitteensa ja toimintaansa yleisölle.

Tänä vuonna kansalaisaloitteen päivä järjestettiin osana kansalaisyhteiskuntaviikkoa 18. maaliskuuta.

”EU:n olisi ryhdyttävä lisätoimiin osallistavan demokratian ja edustuksellisuutensa vahvistamiseksi. Eurooppalainen kansalaisaloite on ensimmäinen monikansallinen osallistavan demokratian väline”, totesi ETSK:n viestinnästä vastaava varapuheenjohtaja **Laurențiu Plosceanu**.

Euroopan oikeusasiamiehen **Teresa Anjinhon** mukaan eurooppalainen kansalaisaloite on tehokas väline, mutta se ei ole vielä saavuttanut täyttä potentiaaliaan. ”Meidän on tehostettava sen tarkoitusta ja toimintoja koskevaa viestintää. Tiedotuskampanjoita on lisättävä, jotta kansalaiset saavat kattavasti tietoa siitä, mitä kansalaisaloitteen avulla voi ja mitä ei voi tehdä, ja jotta he voivat ryhtyä toimiin. Eurooppalaisen kansalaisaloitteen säilyttäminen merkityksellisenä välineenä edellyttää avoimuutta, rehellisyyttä ja viestintää. Jos epäonnistumme tässä tehtävässä, luottamus kansalaisaloitteeseen, mutta myös laajemmin unionimme tulevaisuuteen, on vaarassa murentua”, Anjinho sanoi.

Kansalaisaloitteen päivänä järjestetyssä tapahtumassa esiteltiin yhdeksän kansalaisaloitetta, jotka koskevat muun muassa veden saatavuutta, elintarviketurvaa, aborttia, seksuaalivähemmistöjen oikeuksia, olemassa olevien rakennusten suojelemista purkamiselta, videopeliperinnön suojelua, uutta mallia päästöjen vähentämiseksi Air-Quotas-kampanjan avulla sekä uusia terveysstandardeja psykedeealien lääketieteelliselle käytölle.

Komission pääsihteeristön kansalaisaloiteryhmän johtaja **Adriana Mungiu** vastasi pyyntöihin varmistaa kansalaisaloitteiden rahoitus toteamalla, ettei kannata jäädä odottamaan ainoastaan kansalaisaloitteita koskevia uusia ja melko kaukaisia budjettiratkaisuja. Sen sijaan hän kehotti hyödyntämään nykyistä enemmän EU:n nykyisessä talousarviossa käytettävissä olevia, muun muassa kansalaisten osallistumiseen

[Eurooppalainen kansalaisaloite: kolme tapaa tuoda EU lähemmäs kansalaisiaan](#)

Daniela Vancic

Eurooppalainen kansalaisaloite on ainoa laatuaan - missään muualla maailmassa ei ole vastaavaa välinettä, jonka avulla kansalaiset voisivat vaikuttaa suoraan lainsäädäntöön. Se odottaa kuitenkin vielä ansaitsemaansa tunnustusta, kirjoittaa Daniela Vancic, Democracy International -järjestön EU-politiikasta ja edunvalvontatoiminnasta vastaava päällikkö. Vancic jakoi

kolme ajatustaan siitä, kuinka eurooppalaisen kansalaisaloitteen vaikuttavuutta voitaisiin lisätä.

[Eurooppalainen kansalaisaloite](#) on EU:n tehokkain demokraattinen väline heti Euroopan parlamentin vaalien jälkeen. Eurooppalainen kansalaisaloite tarjoaa oleellisen tärkeän foorumin kansalaisten osallistumiselle, ja tämän 13 vuotta sitten käyttöön otetun välineen toimintaan on osallistunut jo yli 20 miljoonaa kansalaista. Tarjoamistaan vaikutusmahdollisuuksista huolimatta kansalaisaloite saa vain harvoin ansaitsemaansa tunnustusta.

Kansalaisaloitteella on kuitenkin erittäin tärkeä merkitys, ja jäljempänä on kolme ajatusta siitä, miten sen vaikuttavuutta voitaisiin lisätä entisestään.

Kansalaisaloitteen merkitys polarisoituneessa maailmassa

Mikä tekee kansalaisaloitteesta ainoan laatuaan? Missään muualla maailmassa ei ole vastaavaa välinettä. Kansalaisaloitteen avulla kansalaiset voivat vaikuttaa suoraan lainsäädäntöön kerättyään tukea vähintään seitsemästä EU:n jäsenvaltiosta. Aikana, jolloin poliittinen polarisoituminen lisääntyy, eurooppalainen kansalaisaloite toimii elintärkeänä siltana kansalaisten ja poliittisten päättäjien välillä edistäen yhteistyötä, yhteyksien rakentamista ja todellista muutosta.

Eurooppalaisen kansalaisaloitteen perusajatuksena on innostaa kansalaisia osallistumaan politiikan kehittämiseen. Se kokoaa yhteen erilaisia ryhmiä, herättää julkista keskustelua ja tuo kansalaisten äänen kuuluviin Euroopan tasolla. Esimerkiksi yli miljoona allekirjoitusta tuekseen saanut ["My Voice, My Choice"](#) -kampanja sai liikkeelle aktivistien, järjestöjen ja julkisuuden henkilöiden verkoston (mukaan lukien kansainvälisesti merkittävät henkilöt, kuten Barack Obama), ja se käynnisti laajemman keskustelun perusarvoista. Tällainen osallistuminen tuo kestäväää arvoa paitsi kyseiselle hankkeelle, myös laajemmin koko demokraattiselle järjestelmälle.

Ripeä toiminta on ratkaisevan tärkeää

Eurooppalainen kansalaisaloite tarjoaa valtavasti demokraattisia mahdollisuuksia, mutta niiden täysimääräinen hyödyntäminen edellyttää EU:n toimielimiltä ripeää toimintaa. Vaikka jotkin aloitteet, kuten

["End the Cage Age"](#) -kampanja, ovat johtaneet myönteisiin muutoksiin EU:n toimintapolitiikoissa, kansalaisaloitteen ja siitä johtuvien lainsäädännön muutosten välillä on usein huomattava viive. Tämä voi olla turhauttavaa sekä kansalaisille että kansalaisyhteiskunnalle ja uhkaa johtaa prosessia koskevan luottamuksen vähenemiseen.

Jottei vauhti hiipuisi, EU:n olisi harkittava nopeutettua menettelyä sellaisten kansalaisaloitteiden osalta, jotka saavat kansalaisilta poikkeuksellisen paljon tukea. EU:n lainsäädäntöprosessi vie aikaa, mutta selkeää ja laajaa kannatusta saaneisiin eurooppalaisiin kansalaisaloitteisiin olisi kiinnitettävä erityistä huomiota. Kansalaisten olisi voitava nähdä ideoidensa muuttuvan nopeasti konkreettisiksi toimenpiteiksi, jotta kansalaisaloite voi olla vaikuttamisen väline ja johtaa oikea-aikaisiin muutoksiin.

Kansalaisjärjestöjen rooli EU:n uudistumisen edistämässä

Kansalaisjärjestöt ovat aina olleet kansalaisaloitteen toiminnan ytimessä, ja ne ovat aktivoineet kansalaisia ja lisänneet tietoisuutta välineen tuomista vaikuttamismahdollisuuksista. Democracy Internationalin kaltaisilla järjestöillä on alusta alkaen ollut ratkaiseva merkitys kansalaisaloitteen kehittämisessä ja tukemisessa. Mutta kansalaisyhteiskunnan merkitys ei jää siihen.

Kansalaisjärjestöjen on jatkettava sellaisten uudistusten edistämistä, joilla voidaan vahvistaa kansalaisaloitetta demokraattisena välineenä. Kansalaisaloitteella tulisi voida esimerkiksi ehdottaa muutoksia EU:n perussopimukseen, millä voisi olla syvälinen vaikutus Euroopan tulevaisuuteen. Keskustelut perussopimusten uudistamisesta etenevät, ja yhä yleisemmin myönnetään, että EU tarvitsee sopimuksen, joka on aikamme haasteiden ja mahdollisuuksien tasalla. Eurooppalaisen kansalaisaloitteen tarjoamien mahdollisuuksien laajentaminen onkin tärkeämpää kuin koskaan, jotta kansalaiset pääsevät osallistumaan keskusteluun.

Kansalaisaloite politiikan innoituksen lähteenä

Kansalaisaloitteen tavoitetasoa tulisi nostaa. Yksi keino kansalaisaloitteen täyden potentiaalın hyödyntämiseksi on ottaa aloitteet huomioon, vaikka ne eivät täyttäisi muodollisia kriteerejä. Kaikki hienot ideat eivät saavuta miljoonan allekirjoituksen rajaa, mutta se ei tarkoita, että niihin ei kannattaisi kiinnittää huomiota. Eurooppalaisia kansalaisaloitteita koskevan kampanjan toteuttaminen ei ole helppoa varsinkaan silloin, kun siihen liittyy valtiorajat ylittäviä, monikielisiä ja monikansallisia toimia. Joidenkin parhaiden ideoiden yhteydessä resurssit eivät välttämättä riitä eurooppalaisen kansalaisaloitteen käsittelemiseksi vaaditun allekirjoitusmäärän keräämiseen.

Esimerkiksi vuoden 2012 "Single Communication Tariff Act" -aloite ei tavanomaisen määritelmän mukaan ollut "menestyksekkäs" kansalaisaloite, mutta se toimi innoituksena viisi vuotta myöhemmin voimaan tulleelle kotimaanhintaisen verkkovierailujen periaatteelle. Sen ansiosta miljoonat eurooppalaiset matkustajat voivat nyt nauttia lisämaksuttomista rajatylittävistä verkkovierailuista. Tämä osoittaa, että jopa kansalaisaloitteet, jotka eivät saavuta vaadittavaa allekirjoitusten vähimmäismäärää, voivat myötävaikuttaa politiikan muutoksiin. EU:n pitäisi olla valmis harkitsemaan kaikkia kansalaislähtöisiä ajatuksia – myös niitä, jotka eivät saa tuekseen miljoonaa allekirjoitusta – ja käyttää niitä inspiraation lähteenä tulevalle lainsäädännölle.

Tärkeimmät johtopäätökset

Eurooppalainen kansalaisaloite on erittäin arvokas väline demokratian vahvistamiseksi Euroopassa, erityisesti aikana, jolloin demokraattiset arvot ovat uhattuina kaikkialla maailmassa. Se antaa kansalaisille mahdollisuuden tuoda ideansa esiin EU:n tasolla, saada julkista tukea ja saada aikaan merkittäviä vaikutuksia. Eurooppalaisen kansalaisaloitteen tullessa teini-ikään on aika pohtia, miten tätä ainutlaatuisia välinettä voidaan vahvistaa ja kuinka sitä voidaan käyttää voimakkaamman ja suuremman yhteyden luomiseksi EU:n kansalaisten ja toimielinten välille.

Kansalaisaloite voi kansalaisyhteiskunnan jatkuvalla tuella auttaa rakentamaan osallistavampaa ja herkemmin reagoivaa Euroopan unionia ja vahvistamaan EU:n asemaa demokratian kansainvälisenä suunnannäyttäjänä.

Daniela Vancic on EU-politiikasta ja edunvalvontatoiminnasta vastaava päällikkö [Democracy International](#) -järjestössä, jossa hän on puolustanut osallistavaa ja suoraa demokratiaa vuodesta 2017 lähtien. Vancicilla on yli kymmenen vuoden kokemus kansalaisten osallistumisesta päätöksentekoprosesseihin, ja hän on arvostettu eurooppalaisen kansalaisaloitteen asiantuntija. Vuonna 2022 hän oli mukana toimittamassa kirjaa "Complementary Democracy: The Art of Deliberative Listening".

[Eurooppalainen kansalaisaloite "My Voice, My Choice": aborttioikeuksilla yli 1,2 miljoonaa puolustajaa](#)

[Eurooppalaisessa kansalaisaloitteessa "My Voice, My Choice"](#)

puolustetaan sitä, että kaikilla naisilla olisi mahdollisuus saada turvallinen ja saavutettava abortti kaikkialla EU:ssa. Kansalaisaloite käynnistettiin huhtikuussa 2024, ja sen koordinoinnista vastaa slovenialainen instituutti "Inštitut 8. marec" (8. maaliskuuta -instituutti). Aloitteeseen saatiin yli miljoona allekirjoitusta jo selvästi ennen aloitteen päättymispäiväänsä. ETSK info keskusteli järjestäjien kanssa kampanjan kiireellisyydestä nykyisessä poliittisessä ilmapiirissä, jossa naisilta viedään yhä useammin mahdollisuus vaikuttaa lisääntymisoikeuksiinsa.

Mikä sai teidät käynnistämään My Voice, My Choice -aloitteen? Mikä on perimmäinen tavoitteenne?

Kolmisen vuotta sitten, kun Roe vastaan Wade -päätös kumottiin Yhdysvalloissa, ryhdyimme pohtimaan kampanjaa, jolla suojeltaisiin aborttioikeuksia Euroopassa. Yhdysvaltalaiset naiset menettivät perustuslaillisen oikeutensa yhdessä yössä, ja tiesimme heti, että meidän olisi suojeltava aborttioikeutta myös Euroopassa. Puolassa kuolee naisia sairaaloissa lähes täydellisen aborttikiellon vuoksi. Puolalaiset naiset ovat järjestäneet viime vuosina suuria mielenosoituksia aborttioikeuksien puolesta. Maltassa naiset voivat joutua edelleen vankilaan, jos heille tehdään abortti. Tänä vuonna Giorgia Meloni on antanut aborttia vastustaville ryhmille luvan protestoida aborttiklinikoilla ja häiritä naisia, jotka haluavat tehdä abortin. Euroopassa yli 20 miljoonalla naisella ei ole mahdollisuutta tehdä aborttia.

Tämän vuoksi käynnistimme "My Voice, My Choice" -kampanjan. Käsittelimme ehdotustamme kansainvälisten juristien tiimin kanssa ja loimme vahvan verkoston eri puolilta Eurooppaa tulevien

organisaatioiden kanssa.

Tavoitteenamme on suojella aborttioikeuksia EU:n tasolla ja parantaa niiden naisten mahdollisuuksia saada abortti, joiden on nyt matkustettava muihin maihin aborttikieltojen vuoksi (kuten naiset Maltassa ja Puolassa) tai siksi, että aborttia vastustetaan omantunnon syistä voimakkaasti (kuten Italiassa ja Kroatiassa), tai yksinkertaisesti kaikkien niiden mahdollisuuksia, joilla ei ole tällä hetkellä varaa aborttiin (esimerkiksi Saksassa tai Itävallassa).

Juuri nykyinen poliittinen ilmapiiri on syy siihen, että kampanjamme on kiireellinen. Meidän on yhdistettävä voimamme ja osoitettava, että suurin osa ihmisistä kannattaa aborttioikeuksia ja vastustaa lisääntymisvapauten liittyviä rajoituksia. Suurin osa eurooppalaisista kannattaa aborttioikeuksia, ja meidän on suojeltava näitä oikeuksia yhdessä.

Mihin konkreettisiin toimiin toivotte Euroopan komission ryhtyvän? Miten toimet ovat toteutettavissa, kun otetaan huomioon, että terveysasiat kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan?

Ehdotamme, että Euroopan komissio perustaa taloudellisen tuen mekanismin, joka olisi jäsenvaltioille valinnainen ja kattaisi abortteihin liittyvien toimenpiteiden kustannukset. Se toimisi samalla tavalla kuin syövän ehkäisyyn ja hoitoon tarkoitetut ohjelmat.

Ajatuksena on, että jos henkilön on matkustettava abortin saadakseen toiseen maahan oman maansa tiukkojen rajoitusten tai omantunnon syihin perustuvan voimakkaan vastustuksen vuoksi, hänen ei tarvitse itse maksaa toimenpiteestä. Tuhannet naiset matkustavat nykyään muihin maihin, joissa he maksavat joskus tuhansia euroja toimenpiteestä. Kaikilla ei ole siihen varaa.

Abortti ei ehkä kuulu Euroopan komission toimivaltaan, mutta terveydenhuoltoon liittyvät rahoitusohjelmat kuuluvat. Tämän takia pystyimme rekisteröimään eurooppalaisen kansalaisaloittemme.

Miksi päätitte käyttää tähän eurooppalaista kansalaisaloitetta? Kuinka mahdollisena pidätte, että komissio puoltaa aloitetta?

”My Voice, My Choice” -kampanjaa koordinoivalla slovenialaisella organisaatiollamme, [Inštitut 8. marec -instituutilla](#), on paljon kokemusta kansallisista kansalaisaloitteista, allekirjoitusten keräämisestä ja kansanäänestyksistä. Kansallisen kansalaisaloitemekanismin avulla olemme onnistuneet muuttamaan jo 15:tä lakia Sloveniassa ja olemme voittaneet kaksi kansallista kansanäänestystä. Tämän vuoksi halusimme käyttää vastaavaa suoran demokratian välinettä EU:n tasolla. Näin tutustuimme eurooppalaiseen kansalaisaloitteeseen. Halusimme saada aikaan suoran muutoksen, joka vaikuttaisi pysyvästi kaikkien lisääntymisoikeuksiin Euroopassa. Siksi päätimme aloittaa allekirjoitusten keräämisen.

Kampanjan aikana olemme saaneet poliittista tukea kaikilta Euroopan parlamentin keskusta-vasemmistolaisilta poliittisilta ryhmiltä. Lisäksi olemme saaneet tukea useiden EU:n jäsenvaltioiden tärkeiltä kansallisen tason poliitikoilta, ja meillä on hyvät yhteydet ja vakiintuneet suhteet Euroopan komission jäseniin. Toivomme, että he kuuntelevat yli 1,2:ta miljoonaa kansalaista, jotka tukevat aloitettamme.

Miten onnistuitte saamaan ihmiset liikkeelle eri EU-maissa tukemaan aloitetta ja auttamaan allekirjoitusten keräämisessä? Missä kanavissa teette asiaa tunnetuksi?

Olemme rakentaneet koko kampanjan ajan vahvaa verkostoa, johon kuuluu yli 300 organisaatiota, ja olemme luoneet hienon yhteisön, jossa on yli 2 000 vapaaehtoista eri puolilta Eurooppaa. Olemme

halunneet olla läsnä Euroopan kaupunkien ja kylien kaduilla, joilla vapaaehtoiset ovat olleet valmiina keräämään allekirjoituksia. Olemme vahvasti näkyvillä verkossa [Instagramissa](#), mutta käytämme muitakin kanavia, kuten [Facebookia](#), [TikTokia](#), YouTubea, [BlueSkyta](#), [X:ää](#) ja muita sosiaalisen median alustoja.

Eurooppalaisen kansalaisaloitteen onnistuminen edellyttää miljoonaa allekirjoitusta. Onnistuitte ylittämään tämän kuukautta ennen allekirjoitusten keruun päättymisaikaa. Minkälaista palautetta ja tukea, myös taloudellista tukea, olette saaneet tähän mennessä?

Pääsimme joulukuussa miljoonaan allekirjoitukseen, kun allekirjoituksia oli kerätty yhdeksän kuukauden ajan, ja lopetimme allekirjoitusten keruun ennen päättymisaikaa, kun allekirjoituksia oli 1,2 miljoonaa.

Onnistuimme keräämään allekirjoituksia verkostomme ja yhteisömme avulla, mutta haimme kampanjan aikana myös erilaisia rahoitusmahdollisuuksia kampanjan ylläpitämiseksi. ”My Voice, My Choice” -kampanja on myös voittanut Slovenian sosiologiayhdistyksen palkinnon, ja se on valittu mahdolliseksi SozialMarie-palkinnon saajaksi. Olemme saaneet tukea myös kaikilta Euroopan parlamentin keskusta-vasemmistolaisilta poliittisilta ryhmiltä sekä yksittäisiltä Euroopan parlamentin jäseniltä, Euroopan parlamentin varapuhemieheltä **Nicolae Ștefănuțalta**, Ranskan senaatin jäseneltä **Melanie Vogelilta**, Slovenian presidentiltä **Nataša Pirc Musarilta** ja Slovenian pääministeriltä **Robert Golobilta**. Kampanjaa tukevat myös monet eri EU-maiden aktivistit ja yksityishenkilöt, kuten **Luisa Neubauer** Saksasta ja **Alice Coffin** Ranskasta.

[My Voice, My Choice](#) on aloite, joka on kehittymässä yhdeksi Euroopan suurimmista feministisistä liikkeistä. Siihen kuuluu eri puolilla EU:ta yli 300 organisaatiota, lukuisia kannattajia ja omistautuneita vapaaehtoisia, jotka tekevät yhteistyötä turvallisen ja saavutettavan abortin varmistamiseksi Euroopan unionissa.

[Tietääkseen totuuden sodasta pitää kysyä niiltä, jotka elävät sen keskellä](#)

Tatiana Povaljaeva edusti Ukrainaa tämän vuoden [Sinun Eurooppasi, sinun mielipiteesi \(YEYS\)](#) -tapahtumassa yhdessä opiskelijoidensa kanssa. Harkovan lukion opettaja on viimeksi seissyt luokkansa edessä helmikuussa 2022 ja opettanut siitä

lähtien etänä. Hän kertoo opettajana kohtaamista haasteista kaupungissa, joka on vain 40 kilometrin päässä Venäjän rajasta ja on ollut sodan alusta lähtien jatkuvien iskujen kohteena.

Miten sanoisit opettajana sodan vaikuttaneen kykyysi opettaa sekä yleisesti koulutusjärjestelmään Ukrainassa?

Harkovassa lähes kaikissa kouluissa on siirrytty verkko-opiskeluun, koska meillä ei ole riittävästi pommisuoja, jotta oppilaamme olisivat turvassa lähitunneilla. Olemme toimineet näin jo kolme vuotta, ja näin opiskelijani viimeksi luokkahuoneessa 23. helmikuuta 2022. Monet opiskelijat ovat lähteneet maasta. He eivät ole voineet muuta. Heitä asuu nyt monissa Euroopan maissa, ja tunnen siitä opettajana syvää surua. Kaipaen opiskelijoitani ja tiedän, että heillä on monin tavoin vaikeaa. Heidän on toisinaan opiskeltava sekä eurooppalaisessa että ukrainalaisessa koulussa. Se on heille valtava taakka. Samaan aikaan Ukrainaan jääneet elävät jatkuvassa vaarassa. Kukaan ei ansaitse kokea tällaista.

Meille on ollut täysin uusi tilanne opettaa ja tukea opiskelijoita sodan keskellä. Suurimpia haasteitani on ollut se, että olen tuntenut voimattomuutta, kun en ole voinut auttaa joitakin opiskelijoita. Tietoni ja kokemukseni eivät aina riitä opiskelijoiden stressin ja sen vaikutusten aiheuttamien terveysongelmien käsittelyyn. Olen havainnut opiskelijoiden persoonallisuudessa vakavia muutoksia, jotka ovat tulosta traumaperäisestä stressihäiriöstä, ja silloin tarvittaisiin enemmän lääkäriä kuin opettajaa. Tuntuu pahalta, kun opiskelijoitaan ei pysty suojaamaan tällaisilta koettelemuksilta. Pysymme silti lähellä valmiina auttamaan ja tukemaan heitä sekä huolehtimaan heistä.

Toinen haaste on huolehtia omasta jaksamisestani ja olla siten hyvä tuki oppilailleni oppiaineeni lisäksi myös muilla elämänalueilla. Vahva, lannistumaton opettaja voi tarjota opiskelijoille enemmän, mutta kysymys kuuluu, miten pysyä vahvana. Sodan keskellä elävät ja työskentelevät opettajat tarvitsevat yhtä paljon tukea kuin muutkin, koska tuemme lapsia, jotka ovat tulevaisuutemme. Mitä myönteisemmällä mielellä opettaja on, sitä enemmän opiskelijat saavat tukea ja huolenpitoa.

Miksi on mielestäsi tärkeää kannustaa opiskelijoita kiinnostumaan politiikasta tai kansalaistoiminnasta tai osallistumaan tämänkaltaisiin kansainvälisiin tapahtumiin?

Opiskelijoiden kannustaminen aktiiviseen toimijuuteen on yksi opettajien keskeisistä tehtävistä. Vielä tärkeämpää on innostaa heitä kiinnostumaan poliittisesta elämästä, sillä politiikalla on merkittävä vaikutus ihmisten elämään. Se tarjoaa arvokkaan mahdollisuuden keksiä ideoita ja ratkaisuja moniin kohtaamiimme ongelmiin.

Osallistumalla tällaisiin kansainvälisiin tapahtumiin, kuten *Sinun Eurooppasi*, *sinun mielipiteesi*, opiskelijat voivat löytää kumppaneita ja tukijoita, joiden kanssa jakaa ideoita, työskennellä parhaiden ratkaisujen löytämiseksi ja vaihtaa arvokkaita kokemuksia. Ikätovereiden tapaaminen antaa ehdottomasti opiskelijoille mahdollisuuden pohtia, miten edistyksellisiä he ovat, millaisia suunnitelmia, tavoitteita ja näkökulmia heillä on ja millainen henkilökohtainen kasvu on kenties vielä tarpeen.

Mitä sanoisit muille opettajille tai muille kouluille siitä, millaista on olla opettaja Ukrainassa tällä hetkellä?

Minulla on kolme asiaa, jotka haluan sanoa kollegoilleni ja heidän opiskelijoilleen. Ensimmäinen on se, että jos haluatte tietää totuuden sodasta, kysykää niiltä, jotka elävät sen keskellä.

Toiseksi on oivallettava, miten tärkeää on auttaa muita yhdessä ja olla siten valmis ehkäisemään katastrofeja. Pitää myös ymmärtää, miten merkittävää on olla osa vahvaa yhteisöä, jolla on yhteiset moraaliset arvot, tavoitteet ja tulevaisuudennäkymät.

Kolmas ja mielestäni eniten voimaa tuova asia on se, että olemme elossa. Elämme, koemme vaikeuksia ja saamme aikaan asioita. Kehitämme itseämme. Toivomme parempaa tulevaisuutta ja pyrimme osoittamaan, että kaikista vaikeimpinakin aikoina on toivoa ja elämänjanoa. Kunnioitamme niitä, jotka uhraavat henkensä itsenäisen tulevaisuutemme puolesta, ja autamme heitä mahdollisimman paljon. Olemme kiitollisia kaikille, jotka auttavat.

Ukrainalaiset opiskelijat osallistuvat moniin kotimaisiin ja kansainvälisiin tapahtumiin, kilpailuihin ja olympialaisiin, joissa he saavuttavat hyviä tuloksia ja saavat tunnustusta maailmalla. Opimme samalla selviytymään fyysisesti, älyllisesti ja henkisesti vaikeimmista kuviteltavissa olevissa elinoloissa ja luomaan yhteisiä kokemuksia keskellä Eurooppaa.

Tatiana Povaljaeva on opettanut englantia Harkovan lukiossa numero 99 Ukrainassa lähes 26 vuoden ajan. Hän osallistui tämän vuoden Sinun Eurooppasi, sinun mielipiteesi (YEYS) -tapahtumaan yhdessä opiskelijoidensa kanssa.

Toimitus

Ewa Haczyk-Plumley (editor-in-chief)
Laura Lui (ll)

Tämän numeron laatimiseen osallistuiivat

Chrysanthi Kokkini (ck)
Claudia-Paige Watson Brown (cpwb)
Daniela Vincenti (dv)
Dimitra Panagiotou (dm)
Ewa Haczyk-Plumley (ehp)
Giorgia Battiato (gb)
Jasmin Kloetzing (jk)
Joanna Harnett (jh)
Katerina Serifi (ks)
Laura Lui (ll)
Leonard Mallett (lm)
Marco Pezzani (mp)
Margarita Gavanias (mg)
Margarida Reis (mr)
Millie Tsoumani (mt)
Pablo Ribera Paya (prp)
Samantha Falciatori (sf)
Parminder Shah (sp)
Thomas Kersten (tk)
Veronika Kadlecová (vk)

Yleinen koordinointi

Agata Berdys (ab)
Giorgia Battiato (gb)

Osoite

European Economic and Social Committee
Jacques Delors Building,
99 Rue Belliard,
B-1040 Brussels, Belgium
Tel. (+32 2) 546.94.76
Email: eescinfo@eesc.europa.eu

EESC info is published nine times a year during EESC plenary sessions. EESC info is available in 24 languages
EESC info is not an official record of the EESC's proceedings; for this, please refer to the Official Journal of the
European Union or to the Committee's other publications.

Reproduction permitted if EESC info is mentioned as the source and a link is sent to the editor.